

CEDAW Japan Shadow Report

September 2024

prepared by the

National Christian Council in Japan
Women's Committee

Contact persons:

Dr. Mayuko Yasuda, Executive Committee Delegate from Japan Evangelical Lutheran Church

Email: yasuda.mayuko@aol.com

Rev. Kaori Oshima, General Secretary

Email: oshima@ncc-j.org

Ms. Keiko Kitamura, Chair of the Women's Committee

Email: g932550@gmail.com

National Christian Council in Japan

2-3-18-24 Nishiwaseda, Shinjuku City, Tokyo, Japan

Tel: + 81-363021919

နိဒါန်း

ဤအစီရင်ခံစာသည် ဂျပန်နိုင်ငံရှိ ဖယ်ကြည့်ခံအမျိုးသမီးများအပေါ် ခွဲခြားဆက်ဆံမှုနှင့် ပတ်သတ်၍ အမျိုးသမီးများအပေါ်ခွဲခြားဆက်ဆံမှုပျောက်ရေးကော်မတီ (CEDAW) ထံသို့ Japan Review မတိုင်မီ ၂၀၂၄ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလတွင် တင်သွင်းထုတ်ပြန်ခဲ့သည့် အစီရင်ခံစာတစ်စောင် ဖြစ်ပါသည်။ ဤအစီရင်ခံစာတွင် အဓိကထား တင်ပြသည့်အချက်များမှာ အပယ်ခံအမျိုးသမီးများ ဖြစ်သော (၁) အမျိုးသမီးငယ်များ (၂) လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ ကျူးလွန်ခံရသူများ ခေါင်းပုံဖြတ်ခံရမှုနှင့် အိမ်တွင်း အကြမ်းဖက်မှု (၃) အိုကီနာဝါစီရင်စုရှိ အမျိုးသမီးများ (၄) မိန်းမချင်းစုံမက်ကြသူများ၊ လိင်တူ/ကွဲ ၂မျိုးလုံးစိတ်ဝင်စားကြသူများ၊ လိင်ပြောင်းအမျိုးသမီးများ (၅) ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်သူအမျိုးသမီးများ (၆) ဇိုင်နီချီကိုရီးယားအမျိုးသမီးများ (zainichi) နှင့် (၇) ၎င်းတို့နှင့်သက်ဆိုင်သော အိမ်ထောင်ရေးနှင့် အိမ်ထောင်စုစာရင်း မှတ်ပုံတင်ခြင်းစနစ် ကိစ္စရပ်များ ဖြစ်ပါသည်။

CEDAW သဘောတူညီချက်ကို အကောင်အထည်ဖော်မှု အခြေအနေနှင့်ပတ်သက်၍ နဝမအကြိမ်မြောက် အစီရင်ခံစာတွင် ဖော်ပြထားသည်မှာ ဂျပန်အစိုးရ (GOJ) အနေဖြင့် ဖယ်ကြည့်ခံ ထားရသော အမျိုးသမီးများနှင့် လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ အကြမ်းဖက်မှုများနှင့် ခေါင်းပုံဖြတ်အမြတ်ထုတ်ခြင်း ခံရသူများ၏ ခွဲခြားဆက်ဆံမှုခံရမှုအပေါ် စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုနှင့် စိစစ်လေ့လာသုံးသပ်မှုတို့ကို ပြုလုပ် သည့်အပြင် ကာယကံရှင်များကိုလည်း လုံလောက်သော ထောက်ပံ့မှုများ ပေးထားသည့်အတွက် ပြီးပြည့်စုံသော ခွဲခြားဆက်ဆံမှု ဆန့်ကျင်ရေး ဥပဒေများကို ပြဋ္ဌာန်းရန် မလိုအပ်ဟု ဆိုထားသည်။ သို့သော် ကမ္ဘာ့စီးပွားရေးဖိုရမ်၏ ၂၀၂၄ ဂျန်ဒါကွာဟမှုညွှန်းကိန်း (World Economic Forum's Gender Gap Index 2024) တွင် နိုင်ငံပေါင်း ၁၄၆ နိုင်ငံအနက် ဂျပန်နိုင်ငံသည် အလွန်အဆင့်နိမ့်သည့် အဆင့် (၁၁၈) တွင်သာရှိပြီး ထိပ်သီးအဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံများ (G7) တွင် အနိမ့်ဆုံးဖြစ်သည်။ ဤအစီရင်ခံစာတွင် ဖော်ပြသည့်အတိုင်း ဖယ်ကြည့်ခံအမျိုးသမီးများသည် ၎င်းတို့၏ အခွင့်အရေးများ ပြင်းထန်စွာ ချိုးဖောက်ခြင်းကို ခံနေရပြီး ဂျပန်အစိုးရ (GOJ) ၏ တုံ့ပြန်အရေးယူဆောင်ရွက်မှုသည် လုံလောက်မှုမရှိပါ။ ထို့အပြင် ဂျပန်နိုင်ငံသည် စီဒေါသို့ ရွေးချယ်နိုင်သော ပရိတိုကောကို လက်မှတ် ရေးထိုးထားခြင်း မရှိပါ။ ဂျပန်အစိုးရ (GOJ) အနေဖြင့် ခွဲခြားဆက်ဆံမှုဆန့်ကျင်သည့် ပြီးပြည့်စုံသည့်

ဥပဒေအား အရေးပေါ်ပြဋ္ဌာန်းပြီး ရွေးချယ်နိုင်သော ပရိုတိုကော (Optional Protocol) ကို အတည်ပြု သင့်သည်။

ဤအစီရင်ခံစာတွင် ဂျပန်စစ်တပ်၏ လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာကျွန်ပုံစံစနစ် (“Comfort Women”) သို့မဟုတ် ဘူရကူ(Buraku) အမျိုးသမီးများ၊ အိုင်နူး(Ainu) အမျိုးသမီးများ၊ မသန်စွမ်း အမျိုးသမီးများနှင့် အခြား ဖယ်ကြည့်ခံ အမျိုးသမီးများ၏ အခွင့်အရေးချိုးဖောက်ခံရမှုများကို ရည်ညွှန်းဖော်ပြထားခြင်း မရှိသော်လည်း ဂျပန်အစိုးရ (GOJ) အနေဖြင့် ၎င်းတို့အပေါ်တွင် ဖြစ်ပေါ်နေသော ခွဲခြားဆက်ဆံမှုများနှင့် အမျိုးမျိုးသော အကြမ်းဖက်မှုများကို နားလည်အသိအမှတ်ပြုပြီး ၎င်းတို့၏ အခွင့်အရေးများကို အာမခံပေးနိုင်ရန်အတွက် တိကျခိုင်မာသော နည်းလမ်း အစီအစဉ်များဖြင့် ဆောင်ရွက်သင့်ပါသည်။

ဤအစီရင်ခံစာကို Japan Evangelical Lutheran Church ၏ ပံ့ပိုးကူညီမှုဖြင့် ဂျပန်နိုင်ငံအမျိုးသား ခရစ်ယာန်ကောင်စီ (NCCJ) အမျိုးသမီးကော်မတီမှ တင်ပြထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ခရစ်ယာန် အသင်းတော်များတွင် လိင်ကွဲကွဲပြားမှုနှင့် လိင်ကွဲပြားမှုဝါဒ ဖိဝါဒကြီးစိုးသူများ၏ လွှမ်းမိုးချုပ်ကိုင်မှုနှင့် ခွဲခြားဆက်ဆံမှုများ၊ အကြမ်းဖက်မှုနှင့် ဖိနှိပ်မှုများ ရှိနေကြောင်းကို အမျိုးသမီး ရေးရာကော်မတီမှ ဖော်ထုတ်ခဲ့ပါသည်။ ဤအမျိုးသမီးကော်မတီသည် ခရစ်ယာန်ဘုရားကျောင်းအတွင်း သမ္မာကျမ်းစာကို အလွဲစားသုံးခြင်းဖြင့် အမျိုးသမီးများအပေါ် ဖြစ်ပေါ်လာသည့် အကြမ်းဖက်ခံရမှု၊ ဖိနှိပ်ခံရမှုများ နှင့် ကျူးလွန်မှုများကို ဆန်းစစ်ဖော်ထုတ်ခဲ့ကြသည်။ ဤအစီအစဉ်တွင် ပါဝင်ပူးပေါင်း ကူညီဆောင်ရွက် ကြသူများမှာ ဂျပန်နိုင်ငံရှိ အမျိုးသမီးလူငယ်ခရစ်ယာန်အသင်း (YWCA)၊ KYOFUKAI—ဂျပန်နိုင်ငံ ခရစ်ယာန်အမျိုးသမီးများအဖွဲ့၊ စစ်တပ်အကြမ်းဖက်မှုကို ဆန့်ကျင်သော Okinawa အမျိုးသမီးများအဖွဲ့၊ လိင်ဆိုင်ရာတန်းတူရေးဆိုင်ရာ အခွင့်အရေးအတွက် ပူးပေါင်းလှုပ်ရှားမှု အသိုင်း အဝိုင်း (Ecumenical Community for the Queer)၊ ဂျပန်လူနည်းစုများရေးရာနှင့် ဆက်ဆံရေးစင်တာ (Centre for Minority Issues and Mission) နှင့် ဂျပန်နိုင်ငံရှိ ကိုရီးယားခရစ်ယာန်အသင်းတော်၏ တမျိုးသားလုံးဆိုင်ရာ ခရစ်ယာန်အမျိုးသမီးများအသင်းတို့ဖြစ်ပါသည်။

နည်းစနစ်

ဤအစီရင်ခံစာသည် CEDAW အတွက် ဂျပန်အစိုးရ (GOJ)၏ ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှုများအပေါ် သုတေသနပြုခြင်း၊ ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာခြင်းနှင့် အကဲဖြတ်ခြင်းများအပေါ် တွင်အခြေခံထားခြင်းဖြစ်သည်။ ဤအစီရင်ခံစာတွင် ဂျပန်အစိုးရ၏ ယခင်အစီရင်ခံစာများ၊ ကုလသမဂ္ဂ၏ မှတ်ချက်များနှင့် အကြံပြုချက်များ၊ လူမှုအဖွဲ့အစည်းများနှင့် ပညာရေးအဖွဲ့အစည်းများ၏ ရှာဖွေတွေ့ရှိချက်များနှင့် အစီရင်ခံစာများအပေါ်အခြေခံ၍ တိုးတက်လာမှုများကို ဖော်ထုတ်ရန်နှင့် အခြေခံ အဖြစ် ထားရှိရမည့်အရာများအတွက် မှတ်ချက်များနှင့်အကြံပြုချက်များ ပါဝင်ပါသည်။ ဤအစီရင်ခံစာ ရေးသားခြင်း လုပ်ငန်းစဉ်၌ အရပ်ဘက်လူမှုအဖွဲ့အစည်းများ၊ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်းများနှင့် တက်ကြွလှုပ်ရှားသူများ ပါဝင်ဆွေးနွေး အကြံပြုခဲ့ကြသည်။ ထို့အပြင် မတူညီသော လူအမျိုးအစားတို့၏ အသံကို ပါဝင်တင်ပြနိုင်ရန် အခန်းကဏ္ဍတစ်ခုအဖြစ် အွန်လိုင်းဆွေးနွေးပွဲ တစ်ခုကိုလည်း ကျင်းပ ခဲ့သည်။ ယင်းဆွေးနွေးပွဲတွင် လူ ၂၀ ကျော် ပါဝင်ခဲ့ပြီး လူငယ်နှစ်ဦးနှင့် အမျိုးသားသုံးဦး ပါဝင်ခဲ့ကြသည်။

ခွဲခြားဆက်ဆံမှုအခြေအနေများနှင့် အကြံပြုချက်များ

၁။ အမျိုးသမီးငယ်များ

အပိုဒ် ၃- သင့်လျော်သော ဆောင်ရွက်ချက်များ

အပိုဒ် ၁၀- ပညာရေး

အပိုဒ် 12- ကျန်းမာရေးစောင့်ရှောက်မှုနှင့် မိသားစုစီမံကိန်း

လူမှုရေးစောင့်ရှောက်မှု လိုအပ်နေသော မိန်းကလေးများနှင့် အမျိုးသမီးငယ်များ

ပညာရေးကဏ္ဍတွင် မိန်းကလေးများနှင့် အမျိုးသမီးငယ်များသည် လူမှုရေးစောင့်ရှောက်မှု အထူးလိုအပ်နေပါသည်။ ပညာရေးကိုလိုအပ်သည့် လူမှုစောင့်ရှောက်မှုအောက်ရှိ မိန်းကလေးများနှင့် လူငယ်မိန်းမများ၏ တက္ကသိုလ်ဝင်ခွင့်နှုန်းထားများက ဖော်ပြသည့်အတိုင်း အခြေခံနေရာ၌ ကြီးမားသော ကွာဟချက်တစ်ခုရှိပါသည်။ တစ်နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ပျမ်းမျှနှုန်းထားသည် ၅၀ ရာခိုင်နှုန်းကျော်ရှိသော်လည်း၊ ပြုစုစောင့်ရှောက်မှုအိမ်များမှ မိန်းကလေးများအတွက် ၁၈ ရာခိုင်နှုန်းခန့်နှင့် ပြုစုမိသားစုများမှ ၃၀ ရာခိုင်နှုန်းခန့်သာရှိပါသည်။

ပြုစုစောင့်ရှောက်မှုမှ ထွက်ပြီးနောက် အမျိုးသမီးများသည် အမျိုးသားများထက် အလုပ်အကိုင် အခြေအနေ မတည်ငြိမ်မှုများနှင့် ပိုမိုရင်ဆိုင်ရခြင်းများ ရှိပါသည်။ ၎င်းတို့အနက် ၁၇.၈ ရာခိုင်နှုန်းသည် အချိန်ပိုင်းအလုပ်များတွင် ဆောင်ရွက်နေကြပြီး၊ ၉.၈ ရာခိုင်နှုန်းသည် စာချုပ်ဝန်ထမ်းအဖြစ် ဆောင်ရွက်နေကြပြီး၊ ၁၄.၉ ရာခိုင်နှုန်းသည် အလုပ်လက်မဲ့ဖြစ်နေကြသည်။

အဆင့်မြင့်ပညာကို ဆက်လက်လေ့လာဆည်းပူးနေသည့် ကျောင်းသူများတွင်လည်း ပတ်ဝန်းကျင် အခြေအနေနှင့် လိုက်လျောညီထွေစွာ နေထိုင်ရန် မဖြစ်နိုင်သည့် ကိစ္စရပ်များစွာရှိနေပြီး ကျောင်းထွက်ရသည့် အခြေအနေထိလည်း ရောက်ရှိခဲ့ကြသည်။ ကျောင်းထွက်ရခြင်း၏ အဓိက အကြောင်းရင်းမှာ စိတ်ကျန်းမာရေးကြောင့်ဖြစ်ပြီး စီးပွားရေး ပြဿနာများထက် သင်ယူလေ့လာ မှုတွင် စိတ်ပါဝင်စားမှု နည်းပါးခြင်း သို့မဟုတ် စိတ်ကျန်းမာရေး အားနည်းခြင်း စသည့် ပြဿနာများသည် ကျောင်းထွက်သည့်ကျောင်းသား ဦးရေတိုးလာခြင်းပြီး ယင်းသည် ကလေးသူငယ်အကြမ်းဖက်မှုများနှင့်

ဆက်စပ်နေပါသည်။ ကလေးသူငယ်အကြမ်းဖက်မှုကြောင့် ရရှိလာသော အတွေ့အကြုံနှင့် စိတ်ဒဏ်ရာများမှ ဖြစ်ပေါ်လာသော စိတ်ကျန်းမာရေးပြဿနာများကြောင့် ပညာဆက်လက်သင်ယူလေ့လာရန် ခက်ခဲမှုရှိကြသည်။ ကိန်းဂဏန်းများအရ ကလေးသူငယ် လမ်းညွှန်မှုစင်တာများမှ ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းသော ကလေးအကြမ်းဖက်ခံရမှု အရေအတွက်သည် ၂၀၂၂ ဘဏ္ဍာနှစ်တွင် တစ်နိုင်ငံလုံးအတိုင်းအတာဖြင့် အမြင့်ဆုံးဖြစ်သည်။ လူငယ်များ (အထူးသဖြင့် အမျိုးသမီးများ)သည် လိုအပ်နေသော ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုနှင့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု အပြည့်အဝရရှိစေရန် လူမှုရေးစောင့်ရှောက်မှုများသည် လုံလောက်မှုမရှိပါ။

ဂျပန်နိုင်ငံ၏ YWCA မှ ဆောင်ရွက်ပေးသည့် ကိုယ်ထူကိုယ်ထ ထောက်ပံ့ရေးအိမ်များဖြစ်သော (Caruna) သည် လုံခြုံသောအိမ်ရာများကို ထောက်ပံ့ပေးထားပြီး၂၀၁၅ ခုနှစ်မှ ယနေ့အထိ အမျိုးသမီးငယ် စုစုပေါင်း ၆၅ ဦးအား အလုပ်အကိုင် ပံ့ပိုးပေးနိုင်ခဲ့ပါသည်။

အစိုးရသည် အဆင့်မြင့်ပညာရေးအတွက် လူမှုဖူလုံရေး အကူအညီလိုအပ်နေသော ကလေးများအား ဂရုပြုသည့် အနေဖြင့် ပညာရေးတွင်ဆက်လက်သင်ယူမှု ပိုမိုလွယ်ကူစေရန် အစိုးရ၏ထောက်ပံ့ငွေများ တိုးချဲ့ပေးခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း လူမှုရေးစောင့်ရှောက်မှုများ မရရှိမှုကြောင့် မိမိဘာသာရပ်တည်နေထိုင်ရန် အခက်အခဲများ၊ အကြမ်းဖက်ခံရခြင်းများ၊ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ထိခိုက်ဒဏ်ရာများ၊ ဖွံ့ဖြိုးမှုဆိုင်ရာ မသန်စွမ်းမှုနှင့် အခြားပြဿနာများသည် ကလေးများအား မိမိတို့ ယခင်က လုပ်ဆောင်ရန် ဆုံးဖြတ်ထားသော အသက်မွေးဝမ်းကြောင်း လမ်းကြောင်းများမှ သွေဖည်သွားစေခဲ့သည်။

လက်ရှိအချိန်တွင် ဂျပန်အစိုးရ (GOJ) မှ အပိုဒ် - ၁၀ ၏ သတ်မှတ်ချက်များကို အကောင်အထည်ဖော်ရန် သီးခြားကြိုးပမ်းမှုများ ပြုလုပ်ထားခြင်းမရှိဘဲ Caruna ပြုစုစောင့်ရှောက်မှုဌာနဝန်ထမ်းများနှင့် ကလေးများကိုသာ ယုံကြည်ထားခဲ့ရသည်။ လူငယ်များကို လူမှုအဖွဲ့အစည်းနှင့် အလုပ်အကိုင်များ အကြောင်း လေ့လာရန် အခွင့်အလမ်းများကို ဖန်တီး၊ ထောက်ပံ့လှုံ့ဆော်ပေးခြင်းဖြင့် “မိမိကိုယ်ကို သိမြင်မှု” ပိုမိုတိုးတက်လာစေပြီး ၎င်းတို့၏ အနာဂတ်အတွက် စဉ်းစား၍ဆုံးဖြတ်နိုင်စေရန် အထောက်အကူ ပြုနိုင်ပါသည်။ ၎င်းသည် မိမိတို့၏ ကျွမ်းကျင်မှုများနှင့် အရည်အချင်းများ ကို ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် မြှင့်တင်နိုင်ပါလိမ့်မည်။

လိင်နှင့် မျိုးပွားမှုဆိုင်ရာ ကျန်းမာရေးနှင့် အခွင့်အရေးများ (SRHR)

ကုလသမဂ္ဂ ကလေးသူငယ်အခွင့်အရေးများဆိုင်ရာ ကော်မတီသည် လိင်ပညာရေးနှင့် လိင်နှင့် ပတ်သက်သော ကျန်းမာရေးနှင့် အခွင့်အရေးများ (Sexual and Reproductive Health and Rights) ကို မဖြစ်မနေ ကျောင်းသင်ရိုးညွှန်းတမ်းတွင် ပြည့်စုံစွာ ထည့်သွင်းရမည်ဟု အကြံပြုထားပြီး၊ အားလုံးကို ခြံ့နိုင်သော ကျယ်ပြန့်သည့် မူဝါဒများကို ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ရမည်ဟု တိုက်တွန်းထားသည်။ သို့သော် ဤအကြံပြုချက်များကို ဂျပန်တွင် လက်တွေ့ကျင့်သုံးခြင်း မရှိသေးပါ။ ၂၀၁၇ ခုနှစ်ထုတ် အငယ်တန်း ကျောင်းများအတွက် သင်ရိုးညွှန်းတမ်းတွင် ‘ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခြင်းလုပ်ငန်းစဉ်ကို မျိုးပွားခြင်း အကြောင်း အရာ အထိသာ ကိုင်တွယ်သင်ကြားမည်ဖြစ်ပြီး၊ မျိုးပွားခြင်းလုပ်ငန်းစဉ်ကို မဆွေးနွေးပါ’ ဟု ဖော်ပြ ထားသည့်အပြင် ‘လိင်ဆက်ဆံခြင်း’ ကိုလည်း ကျောင်းအခြေခံစနစ်တွင် မသင်ကြားပါဟု ဖော်ပြ ထားသည်။ ဤကန့်သတ်ချက်သည် CEDAW ၏ အပိုဒ် ၁၀ နှင့် ၁၂ ကိုချိုးဖောက်သည့်အပြင် ဂျပန်ရှိ လူငယ်များ (အထူးသဖြင့် လိင်အကြမ်းဖက်မှုများကို အလွယ်တကူခံရနိုင်သည့် မိန်းကလေးများ) အတွက် လိင်ပညာရေးဆိုင်ရာ ဗဟုသုတ အကြောင်းအရာများ နှင့် မိမိတို့အခွင့်အရေးများကို သိရှိရန် လိုအပ်သည့် သတင်းအချက်အလက်များ ရရှိနိုင်ရန် အဟန့်အတား ဖြစ်နေသည်။

ဂျပန်အစိုးရ (GOJ) သို့ အကြံပြုချက်များ

၁။ ဆွေးနွေးနှစ်သိမ့်တိုင်ပင်ခြင်းနှင့် လူမှုကူညီစောင့်ရှောက်မှုရေးဌာနများတွင် ဝန်ထမ်းအရေအတွက် တိုးချဲ့ရန်နှင့် ၎င်းတို့၏ လုပ်ဆောင်ချက်အခြေအနေများ တိုးတက်ကောင်းမွန်လာစေရန် အစီအစဉ်များ ချမှတ်လုပ်ဆောင်ပါ။

၂။ UNESCO ၏ 2020 ခုနှစ် နောက်ဆုံးထုတ် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ လိင်ပညာရေးလမ်းညွှန် (International Sexuality Education Guidance) အပေါ် အခြေခံသည့် ကျယ်ပြန့်ပြည့်စုံသည့် လိင်ပညာရေးကို ကျောင်းသင်ရိုးစနစ်အတွင်း ထည့်သွင်းပါ။

၃။ လက်ရှိ သင်ရိုးညွှန်းတမ်း၏ အချို့ပိုင်းများ ပြန်လည်ပြင်ဆင်ပါ။ အထူးသဖြင့် အောက်ပါ အချက်သုံးချက်ကို ပြန်လည်ပြင်ဆင်ရန် အကြံပြုလိုပါသည်။

(က) မူလတန်းကျောင်းများအတွက် လေ့လာမှုသင်တန်းများ (၂၀၁၇ ၏ အသိပေးချက်) တွင် 'လူငယ်များသည် ဆန့်ကျင်ဘက်လိင်ကို စိတ်ဝင်စားလာကြသည်' (G Health (2) (၁) p. 148) မှ 'လူငယ်များသည် လိင်အပေါ်အခြေမခံဘဲ တခြားသူများအပေါ် စိတ်ဝင်စားလာကြသည်'သို့။

(ခ) အလယ်တန်း သင်ရိုးညွှန်းတမ်း (၂၀၁၇ ခုနှစ် အသိပေးချက်) (စာမျက်နှာ ၁၂၉) ၏ အခန်း (၇) မှ '၃. ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းခြင်း' ကို ပြင်ဆင်ပါ။ အဆိုပြုသည့်ပြင်ဆင်ချက်- ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခြင်းလုပ်ငန်းစဉ် (လိင်ဆက်ဆံခြင်းအပါအဝင်) ကို သင်ရိုးထဲတွင် အပြည့်အစုံ ကိုင်တွယ်ဆွေးနွေးရမည်ဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် လူ့အခွင့်အရေးကို လေးစားရမည်ဆိုသည့် လိုအပ်ချက်နှင့် သတင်းအချက်အလက်များကို မှန်ကန်စွာ ကိုင်တွယ်ခြင်း၊ ဂျန်ဒါမရွေး အပြုအမူရွေးချယ်မှုများနှင့် ပတ်သက်သည့် အခွင့်အလမ်းများ ပါဝင်ရမည်။ လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ တိမ်းညွတ်မှုဆန္ဒများနှင့် လိင်မရွေး အခြားသူများအပေါ် စိတ်ဝင်စားမှု များသည် ကိုယ်အင်္ဂါများ၏ ဖွံ့ဖြိုးမှုနှင့်အတူ ပိုမိုများပြားလာသည်ဆိုသည့် အခြေခံချက်ကိုလည်း ထည့်သွင်း ဆွေးနွေးရမည်ဖြစ်သည်။

(ဂ) အထက်တန်း သင်ရိုးညွှန်းတမ်း (၂၀၁၈ ခုနှစ် အသိပေးချက်) (စာမျက်နှာ ၁၃၉) ၏ အခန်း (၇) မှ '၃. ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းခြင်း' ကို ပြင်ဆင်ပါ။ အဆိုပြုသည့်ပြင်ဆင်ချက်- မျိုးပွားရေး လုပ်ငန်းစဉ်နှင့် ပတ်သက်သည့် ပညာရေးကို လူ့အခွင့်အရေးအတွေးအမြင်အပေါ် အခြေခံရမည်။ ၎င်းတွင် လိင်မရွေး တစ်ဦးဦးအပေါ် တာဝန်ယူတတ်မှုနှင့် လေးစားတတ်မှုကို တိုးတက်စေရန် လိုအပ်ချက်များကို ထည့်သွင်း ရမည်။ ထို့အပြင် လိင်နှင့်ပတ်သက်သည့် သတင်းအချက်အလက်များကို မှန်ကန်သင့်လျော်သော တုံ့ပြန်မှုများ လုပ်ဆောင် နိုင်ရန်လည်း ထည့်သွင်းပြုလုပ်ရမည်ဖြစ်သည်။

၂. လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ အမြတ်ထုတ်မှုနှင့် အိမ်တွင်းအကြမ်းဖက်မှုခံရသူများ

အပိုဒ် ၂- ခွဲခြားဆက်ဆံမှု ပပျောက်ရေး တာဝန်

အပိုဒ် ၅- ကျား၊မ ကွဲပြားမှုများ

အပိုဒ် ၁၆- အိမ်ထောင်ရေးနှင့် မိသားစုဘဝ

AI မှထုတ်လုပ်ထားသော ကလေးသူငယ် လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ အလွဲသုံးစားမှု/ခေါင်းပုံဖြတ်မှု ဆိုင်ရာ ပစ္စည်းများ (CSAM/CSEM)

လက်ရှိအခြေအနေအရ လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာပုံရိပ်များနှင့် ဗီဒီယိုများကို အင်တာနက်တွင် တင်ပြီး ဖျော်ဖြေရေးလုပ်ငန်းတစ်ခုအဖြစ် ကြီးထွားလာနေသည့်အချိန်တွင် ဂျပန်အစိုးရ (GOJ) သည် လူမှုကွန်ရက် မီဒီယာပေါ်တွင် ကလေးသူငယ်များ၏ ဘေးကင်းလုံခြုံရေးနှင့် ကာကွယ်မှုများကို အာမခံ ထားနိုင်ခြင်း မရှိသည့်အပြင်၊ ဒုက္ခခံရသော ကလေးသူငယ်များအား ကူညီထောက်ပံ့ရန် ခိုင်မာသော နည်းလမ်း အစီအမံများကိုပါ မဆောင်ရွက်ထားနိုင်ပါ။ နဝမကြိမ်မြောက် အစီရင်ခံစာ (Ninth Report) ၏ စာပိုဒ် ၉ တွင် လက်ရှိတည်ဆဲတရားဥပဒေများအောက်တွင် လုပ်ဆောင်ထားသည့် အစီအမံများနှင့် အရေးယူဆောင်ရွက်မှုများကို ဖော်ပြထားသော်လည်း ၎င်းတို့သည် လုံလောက်မှုမရှိကြောင်း အထောက်အထားများ ရရှိပါသည်။

လက်ရှိအချိန်တွင် အင်တာနက်ပေါ်မှ ဒေတာအများအပြားကို အခြေခံ၍ ရရှိနိုင်သော ပုံရိပ်ဖန်တီး (AI) နည်းပညာများ အရှိန်အဟုန်ဖြင့် တိုးတက်လာနေသော်လည်း ဂျပန်နိုင်ငံတွင် ကလေးသူငယ်များကို အွန်လိုင်း အကြမ်းဖက်မှုများနှင့် အမြတ်ထုတ်မှုများမှ ကာကွယ်နိုင်ရန် တရားဥပဒေဆိုင်ရာ သတ်မှတ်ချက်များ မရှိသေးပါ။ AI ဖန်တီးသော ကလေးသူငယ်လိင်အကြမ်းဖက်မှုဆိုင်ရာဓာတ်ပုံများ (CSAM) အများစုမှာ ပြင်ပလောကမှ ကလေးငယ်များ၏ ဓာတ်ပုံအစစ်အမှန်များကို အခြေခံ၍ ဖန်တီး ထားခြင်းဖြစ်သော်လည်း လွတ်လပ်စွာ ထုတ်ဖော်ခွင့် (freedom of expression) အရ AIမှ ဖန်တီး ထားသော ကလေးသူငယ်လိင်အကြမ်းဖက်မှုဆိုင်ရာ ဓာတ်ပုံများ (CSAM) ကို ကလေးသူငယ်

ပြည့်တန်ဆာလုပ်ငန်းနှင့် ကလေးသူငယ် လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာပုံများ တိုက်ဖျက်ရေးဆိုင်ရာ လုပ်ဆောင်မှုများ အပေါ် အရေးယူမှုအက်ဥပဒေ (Act on Punishment of Activities Relating to Child Prostitution and Child Pornography, and the Protection of Children) ဖြင့် ထိန်းချုပ်တားဆီးခြင်း မပြုပါ။ AI ဖြင့် ဖန်တီးထားသော CSAM များသည် ကလေးသူငယ်များ၏ ဓာတ်ပုံအစစ်အမှန်များကို အခြေခံ၍ ဖန်တီး ထားကြောင်း သက်သေပြရန် အလွန်ခက်ခဲသောအခြေအနေ ဖြစ်သောကြောင့် ၎င်းတို့ကို ထိန်းချုပ်ရန် အခက်အခဲ စိန်ခေါ်မှုရှိပါသည်။ ထို့အပြင် အဆိုပါဥပဒေသည် AI ဖြင့် ဖန်တီးသည့် ကလေးသူငယ် လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ ရုပ်ပုံများ (CSAM/CSEM) ကို အတိအကျ ရည်ညွှန်းထားခြင်းမရှိပါ။

လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာအကြမ်းဖက်မှုကာကွယ်ရေးတွင် အသက်ရှင်ကျန်ရစ်သူများ၏ အသံ ထည့်သွင်းခြင်း

လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာအကြမ်းဖက်မှု ကျူးလွန်ခံရသူအဖွဲ့များ၊ ဒေသတွင်း NGO များနှင့် KYOFUKAI သည် G7 Hiroshima အစည်းအဝေး (2023) တွင် အသက်ရှင်ကျန်ရစ်သူများ (လိင်အမြတ်ထုတ်ခြင်းနှင့် လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ အကြမ်းဖက်မှုခံရသည့် ကလေးသူငယ်များ) အခွင့်အရေး တိုးတက်စေရန် ခေါင်းဆောင်မှု အရေးတကြီး လိုအပ်ပြီဖြစ်ကြောင်း တိုက်တွန်းခဲ့ကြပါသည်။ G7 Hiroshima ခေါင်းဆောင်များ၏ ကြေညာချက်တွင် “ပဋိပက္ခပတ်ဝန်းကျင်တွင် လိင်နှင့်ဂျင်ဒါအခြေပြု အကြမ်းဖက်မှုကို တင်းကြပ်စွာ ထိန်းချုပ်ရန် ကြိုးပမ်းမှုများကို မြှင့်တင်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့အပြင် အသက်ရှင်ကျန်ရစ်သူများအတွက် ကူညီရာတွင် အသက်ရှင်ကျန်ရစ်သူများအပေါ် အဓိကထား ဦးတည်ပြီး ထိရောက်သော ပံ့ပိုးမှုများ၊ နှင့် ခိုင်မာသော ပေါ်လစီနှင့် ဥပဒေများကို ရေးဆွဲဆောင်ရွက်ရမည်” ဟု ပြောကြားခဲ့ပါသည်။ ဤကြေညာချက် သည် အကြမ်းဖက်မှုများ ကြီးထွားလာမှုကို တားဆီးရန်နှင့် တိုက်ဖျက်ရန် မူဝါဒများတွင် အသက်ရှင် ကျန်ရစ်သူများ၏ အသံကို ထည့်သွင်းအသုံးပြုသည် အလွန်တန်ဖိုးရှိလှပါသည်။ သို့သော်လည်း အဆိုပါ ကတိကဝတ်ကို အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ရန် တိကျခိုင်မာသော မူဝါဒများ သို့မဟုတ် ယန္တရားစနစ်များ မရှိသေးပါ။

အမျိုးသမီး ပံ့ပိုးကူညီရေးအဖွဲ့များနှင့် တက်ကြွလှုပ်ရှားသူများကို တိုက်ခိုက်ခြင်း။

ဂျပန်အစိုးရ (GOJ) သည် အမျိုးသမီးများ၏ လူ့အခွင့်အရေး ကာကွယ်ရေး လှုပ်ရှားကြသူများ အတွက် လုံလောက်သော ပံ့ပိုးမှုများ ထောက်ပံ့ထားခြင်းမရှိပါ။ မကြာသေးမီနှစ်များအတွင်း အိမ်တွင်း လုံခြုံမှုမရှိသော အမျိုးသမီးငယ်များကို ပံ့ပိုးပေးပြီး၊ လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ အမြတ်ထုတ်ခံရမှုနှင့် အကြမ်းဖက်မှု အန္တရာယ်ကြား ရောက်ရှိနေသူများကို ပံ့ပိုးကူညီနေသော အဖွဲ့အစည်းများနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်များအပေါ် တိုက်ခိုက်မှုများ ဆက်တိုက် များပြားလာခဲ့သည်။ ဤတိုက်ခိုက်မှုများတွင် တက်ကြွလှုပ်ရှားသူများကို သရော်လှောင်ပြောင်ခြင်း၊ မဟုတ်မှန်သော ကောလာဟလများ ဖြန့်ဝေခြင်း၊ အင်တာနက်ပေါ်တွင် ၎င်းတို့နှင့်ပတ်သက်သည့် ရိုင်းစိုင်းသော မှတ်ချက်များ ပြုခြင်း၊ လူကိုယ်တိုင်ကိုလည်း ရိုင်းစိုင်း အကြမ်းဖက်သော စကားလုံးများဖြင့် ဆဲဆိုကြိမ်းဝါးခြင်း၊ ဤလှုပ်ရှားမှုကို ထောက်ခံသော အမျိုးသမီးငယ်များနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်များကို ဖော်ထုတ် အသရေဖျက်ခြင်းတို့ ပါဝင်သည်။

တချို့သောတိုက်ခိုက်သူများသည် ၎င်းတို့၏လှုပ်ရှားမှုများကို တရားစီရင်ခွန် ထောက်ပံ့ရန် အတွက် ငွေရှာခြင်းနှင့် ၎င်းတို့၏ အယူအဆ၊ အတွေးအခေါ်များကို အင်တာနက်ပေါ်တွင် ရောင်းချခြင်း တို့မှတစ်ဆင့် ဝင်ငွေနှုန်းထားများ တိုးမြှင့်လာချိန်တွင် အချို့သော အမျိုးသမီးများထောက်ခံရေးအဖွဲ့များ မှာမူ မကြာခဏ တိုက်ခိုက်ခံရခြင်းကြောင့် လှုပ်ရှားမှုလုပ်နေကြသည့် အဖွဲ့ဝန်ထမ်းများသည် ကြောက်ရွံ့ အားငယ်ခြင်း စိတ်ခံစားချက်ထဲတွင် ပိတ်မိနေကြပြီး၊ အများပြည်သူများထံမှ ပေးပို့သော ပံ့ပိုးငွေများနှင့် လှူဒါန်းငွေများ သိသာစွာ လျော့နည်းသွားခြင်း တို့ကြောင့် ၎င်းတို့၏လှုပ်ရှားမှုများကို ဆက်လက် ဆောင်ရွက်ရန် အခက်အခဲရှိနေပါသည်။ ဤတိုက်ခိုက်မှုများသည် မကောင်းသောအလေ့အထများနှင့် ရာဇဝတ်မှုများဖြစ်ပြီး အမျိုးသမီး လူ့အခွင့်အရေးကာကွယ်သူများ၊ နိုင်ငံရေးသမားများ၊ တက်ကြွလှုပ်ရှား သူများ သို့မဟုတ် စာနယ်ဇင်းသမားများ ကြုံတွေ့ခံစားနေရသော ဂျန်ဒါအခြေပြု အကြမ်းဖက်မှုများ ဖြစ်သည်။

အိမ်တွင်းအကြမ်းဖက်မှုခံရသော အမျိုးသမီးများနှင့် ပူးတွဲအုပ်ထိန်းစောင့်ရှောက်ခွင့်

၂၀၂၄ ခုနှစ် မေလတွင် ပြင်ဆင်သည့် ပြည်သူ့ဥပဒေ တရားဥပဒေကြမ်းတစ်ရပ်ကို အတည်ပြုခဲ့ပြီး၊ ဤတွင် အိမ်ထောင်ကွဲပြားနောက် ပူးတွဲအုပ်ထိန်းစောင့်ရှောက်မှုစနစ်ကို စတင်မိတ်ဆက်ခဲ့သည်။ ဤစနစ်သည် ခင်ပွန်းဟောင်း/ဖခင်များ၏ အကြမ်းဖက်မှုကိုခံခဲ့ရသော ဇနီးဟောင်းများနှင့် ၎င်းတို့၏ ကလေးများကို ပြစ်မှုကျူးလွန်သူနှင့် ပြန်လည်ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရန် အတင်းအကြပ်ခိုင်းစေနိုင်သည့် အလားအလာကို ညွှန်းဆိုနေသည်။ ဤဥပဒေပြင်ဆင်ချက်သည် ကြေညာပြီး နှစ်နှစ်အတွင်း တရားဝင် အသက်ဝင်လာမည်ဖြစ်သည်။ ပြင်ဆင်ထားသည့် ဤဥပဒေအရ နှစ်ဖက်မိဘသည် ကွာရှင်းသည့် အချိန်တွင် ပူးတွဲအုပ်ထိန်းစောင့်ရှောက်ခွင့် သို့မဟုတ် တစ်ဦးတည်းအုပ်ထိန်းစောင့်ရှောက်ပိုင်ခွင့်ကို တိုင်ပင်ဆွေးနွေးပြီး ဆုံးဖြတ်ကြရမည်။ သို့သော် သဘောတူညီမှု မရရှိသည့်အခါ သို့မဟုတ် ဤကိစ္စ အပေါ် ရှေ့တိုးဆောင်ရွက်မရဖြစ်နေပါက မိသားစုတရားရုံးမှ ဆုံးဖြတ်ချက် ချမှတ်နိုင်သည်။ ကလေး သူငယ်များအပေါ် အကြမ်းဖက်နိုင်မှု ဖြစ်နိုင်ခြေရှိလျှင် မိသားစုတရားရုံးက အကြမ်းမဖက်သော မိဘဖက်ကို တစ်ဦးတည်းအုပ်ထိန်းစောင့်ရှောက်ပိုင်ခွင့်ကို ပေးအပ်မည်ဖြစ်သည်။

ယခုအချိန်တွင် ဤပြင်ဆင်ချက်ကို ဆန့်ကျင်သည့် အမျိုးမျိုးသော ကိစ္စရပ်၊ ပြဿနာများကို ဆွေးနွေး နေကြသည်။ ပထမအချက်မှာ ပူးတွဲအုပ်ထိန်းစောင့်ရှောက်မှုစနစ်အောက်တွင် နှစ်ဖက်မိဘ သည် ကလေး၏ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေးကိစ္စများ သို့မဟုတ် နေထိုင်မှုအခြေအနေရပ်များအပေါ် ဆွေးနွေးပြီး သဘောတူညီရန် လိုအပ်သည်။ သို့သော် အိမ်တွင်းအကြမ်းဖက်မှုကဲ့သို့သော အခြေအနေများ ကြောင့် ပြောဆိုဆက်သွယ် ဆွေးနွေးရန် အခက်အခဲရှိသော လင်မယားအတွက် ဤဆွေးနွေးမှုများကို လုပ်ဆောင်ရန် ခက်ခဲပြီး စိန်ခေါ်မှုတစ်ရပ်ဖြစ်လာသည်။ ဒုတိယအချက်မှာ မိသားစုတရားရုံးသည် လက်ရှိတွင် အကြမ်းဖက်မှုရှိ/မရှိကို မှန်ကန်စွာအတည်ပြုနိုင်ရန်နှင့် အကြမ်းဖက်သည့် မိဘအား ပူးတွဲ စောင့်ရှောက်မှုခွင့် မပေးရန်အတွက် လုံလောက်စွာ ပြင်ဆင်ထားခြင်းမရှိသေးပါ။ 'သဘောတူညီမှု မလိုသည့် အတင်းအဓမ္မ' ပူးတွဲအုပ်ထိန်း စောင့်ရှောက်မှုကို ခွင့်ပြုသည့် ဤပြင်ဆင်ချက်သည် တရားဝင် ဖြစ်လာပါက အကြမ်းဖက်မှုခံရသော အမျိုးသမီးများနှင့် ကလေးများအတွက် ကြီးမားသော အန္တရာယ်ကို ဖြစ်ပေါ်စေမည်ဖြစ်ပြီး အကြမ်းဖက်မှု ကျူးလွန်သူ ခင်ပွန်းဟောင်း/ဖခင်၏ အုပ်ထိန်းမှုအောက်တွင်

ဆက်လက် အသက်ရှင်သန်နေထိုင်ရမည့် ဥပဒေကြောင့် အမျိုးသမီးများနှင့် ကလေးသူငယ်များသည် ကြောက်ရွံ့မှုဖြင့် နေထိုင်ရန်ဖြစ်လာသည်မှာ စိုးရိမ် ပူပန်စရာ ဖြစ်သည်။

ဂျပန်အစိုးရ (GOJ) အတွက် အကြံပြုချက်များ

၁။ AI ဖြင့် ဖန်တီးထားသော ကလေးသူငယ်များ၏ လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာပုံရိပ် (CSAM) အပေါ် ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းရေး အရေးပေါ်ဆောင်ရွက်ရန်နှင့် အဆိုပါကိစ္စရပ်များကို တားဆီးနိုင်ရန်အတွက် သက်ဆိုင်ရာ ပလက်ဖောင်း ကုမ္ပဏီများအပေါ် စည်းကမ်းထိန်းသိမ်းမှုများနှင့် အရေးယူဆောင်ရွက်မှုများ ခိုင်မာအားကောင်း လာစေရန်။

၂။ အိမ်တွင်းအကြမ်းဖက်မှုဆိုင်ရာ မူဝါဒများနှင့် လုပ်ငန်းစဉ်အစီအစဉ်များကို ရေးဆွဲပြဋ္ဌာန်းခြင်းနှင့် အကောင်အထည်ဖော်ခြင်းတွင် လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ အကြမ်းဖက်မှုခံစားခဲ့ရသူများ၏ အသံများကို တရားဝင် ထည့်သွင်းနိုင်သည့် ယန္တရားစနစ်တစ်ခု တည်ထောင်ရန်။

၃။ အမျိုးသမီး လူ့အခွင့်အရေးကာကွယ်ရေး လှုပ်ရှားသူများကို ကာကွယ်ရန် ခိုင်မာတိကျသော အစီအမံများ ဆောင်ရွက်ရန်။

၄။ အိမ်တွင်းအကြမ်းဖက်မှုခံရသူများကို ကာကွယ်နိုင်ရန် တရားရေးဆိုင်ရာ ဘတ်ဂျက်များကို တိုးမြှင့်ခြင်း နှင့် အစီအမံများ အားကောင်းလာစေရန် လုပ်ဆောင်ခြင်း၊ အိမ်ထောင်ကွဲကွာပြီးနောက် ပူးတွဲအုပ်ထိန်းစောင့်ရှောက်မှု စနစ်ကြောင့် ထိခိုက်နိုင်သည့် ကလေးသူငယ်များ အပါအဝင် အဖက်ဖက်မှ ပါဝင်သက်ဆိုင်သူများ၏ အမြင်သဘောထားများ ကိုလည်း ထည့်သွင်းစဉ်းစားရန်။

၃။ စစ်စခန်းများ၏ အာရုံစိုက်ခံရမှု မြင့်မားသော အိုကီနာဝါ မှ အမျိုးသမီးများ
စာအပိုဒ် ၂- ခွဲခြားဆက်ဆံမှု ပပျောက်ရေး တာဝန်
စာအပိုဒ် ၃- သင့်လျော်သော ဆောင်ရွက်ချက်များ

အိုကီနာဝါ မှအမျိုးသမီးများ၏ လက်ရှိအခြေအနေ

အမေရိကန်စစ်အခြေစိုက်စခန်းများ စုစည်းရာ အိုကီနာဝါစီရင်စုတွင် နေထိုင်သော အမျိုးသမီးများနှင့် ကလေးသူငယ်များသည် အမေရိကန် စစ်ဘက်ဆိုင်ရာဝန်ထမ်းများ၏ မုဒိမ်းကျင့်မှု၊ လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ အကြမ်းဖက်မှုနှင့် သတ်ဖြတ်ခံရမှု အန္တရာယ်များနှင့် ရင်ဆိုင်နေကြရပြီး ၎င်းတို့အား ဂျပန်အစိုးရ (GOJ) မှလည်း လုံလောက်သော ကာကွယ်မှု အစီအမံများကို လုပ်ဆောင်နိုင်ခြင်းမရှိပေ။ အမေရိကန် တပ်ဖွဲ့ဝင်များ ကျူးလွန်သည့် ရာဇဝတ်မှုများသည် ဂျပန်နိုင်ငံရှိ အခြားသော ရာဇဝတ်မှုများနှင့် တူညီမှု မရှိပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အမေရိကန်တပ်ဖွဲ့များနှင့် တပ်ဖွဲ့များ၏ သဘောတူညီချက် (Status of Forces Agreement - SFA) အရ စစ်တပ်ဆိုင်ရာဝန်ထမ်းများအား အထူးအခွင့်အရေး အမျိုးမျိုးကို ပေးအပ်ထားသောကြောင့် ဖြစ်သည် (အောက်တွင် ကြည့်ပါ)။

အိုကီနာဝါတွင် နေထိုင်သောအမျိုးသမီးများနှင့် ကလေးသူငယ်များသည် အိုကီနာဝါမှ မဟုတ်သော သူများထက် ပို၍အန္တရာယ်ရှိနေသည့် အချက်တစ်ချက်မှာ- အိုကီနာဝါပြည်နယ်တွင် စစ်တပ်အခြေစိုက်စခန်းများ စုစည်းနေခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ အိုကီနာဝါတွင် ခန့်မှန်းခြေလူဦးရေ ၁.၄၆ သန်းရှိပြီး ဂျပန်နိုင်ငံ၏ စုစုပေါင်း မြေဧရိယာ၏ ၀.၆ ရာခိုင်နှုန်း သာရှိသော်လည်း ဂျပန်နိုင်ငံရှိ အမေရိကန် စစ်အခြေစိုက်စခန်းများ၏ ၇၀.၆ ရာခိုင်နှုန်းသည် အိုကီနာဝါကျွန်းဧရိယာ၏ ၁၅ရာခိုင်နှုန်း ကို နေရာယူ အခြေချတပ်စွဲထားသည်။ ဂျပန်နိုင်ငံတွင် တပ်စွဲထားသော အမေရိကန်စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ အခြေစိုက်စခန်း ၇၀ ရာခိုင်နှုန်းကျော် သည် အိုကီနာဝါတွင် ရှိနေသည်။ ထို့အတူ တပ်စွဲထားသော အမေရိကန်ရေတပ် ၉၀ ရာခိုင်နှုန်းသည်လည်း အိုကီနာဝါတွင် ရှိနေသည်။ အိုကီနာဝါတွင် စစ်အခြေစိုက်လုပ်ငန်းများအတွက် လိုအပ်သော အခြေစိုက်စခန်းများ၏ ထောက်ပံ့မှုအတိုင်း အမေရိကန်စစ်တပ်များ တပ်စွဲနေမှုကြောင့် အမျိုးသမီးများနှင့် ကလေးသူငယ်များ၏ လုံခြုံရေး ချိုးဖောက်ခံ နေကြရသည်။

ထို့အပြင် ဂျပန်-အမေရိကန် လုံခြုံရေး သဘောတူစာချုပ် အပိုဒ် (၆) တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသော SFA တွင် ဂျပန်နိုင်ငံအား အမေရိကန်၏ အောက်လက်ငယ်သားဆက်ဆံရေးအဖြစ် ဖော်ပြထားရှိကာ အမေရိကန်တပ်ဖွဲ့ အမှုထမ်းများကို အထက်တန်းစားတစ်ရပ်အနေနှင့် သာလွန်စွာ အခွင့်အရေး ပေး/ပံ့ပိုးထားသည်။ ဤပြဋ္ဌာန်းချက် သည် အိုကီနာဝါအမျိုးသမီးများနှင့် ကလေးသူငယ်များ၏ လုံခြုံရေး အကာအကွယ်ပေးမှုကို အဟန့်အတား ဖြစ်စေသည်။ SFA တွင် (အပိုဒ် ၂) အရ အမေရိကန်အား ဂျပန်တွင် အခြေစိုက်စခန်းများ အသုံးပြုရန် ခွင့်ပြုထားပြီး၊ (အပိုဒ် ၃) အရ အမေရိကန်တို့၏ အခြေစိုက်စခန်းများ

တည်ထောင်ခြင်း၊ လည်ပတ်ခြင်း၊ ကာကွယ်ခြင်းနှင့် ထိန်းချုပ်ခြင်း ကိစ္စရပ်များအတွက် လိုအပ်သည်များအားလုံးကို လုပ်ဆောင်ရန် ခွင့်ပြုထားသည်။ (အပိုဒ် ၅) အရ တပ်မတော်သားများနှင့် ၎င်းတို့၏ မိသားစုများအပြင် အမေရိကန်ပိုင် သို့မဟုတ် ထိန်းချုပ်ထားသော ရေယာဉ်များ၊ လေယာဉ်များနှင့် မော်တော်ယာဉ်များသည် အခြေစိုက်စခန်းများတွင် လွတ်လပ်စွာ ရွှေ့ပြောင်းသွားလာနိုင်ပြီး၊ (အပိုဒ် ၉) အရ တပ်မတော်သားများသည် လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေနှင့် မသက်ဆိုင်သောကြောင့် နိုင်ငံကူးလက်မှတ် (သို့မဟုတ်) ဗီဇာမပါဘဲ ဂျပန်နိုင်ငံသို့ ဝင်ထွက်သွားလာခွင့်ရှိသည်။ အထူးသဖြင့် (အပိုဒ် ၁၇) အရ အမေရိကန်တပ်သားများနှင့် အမျိုးသမီးများတပ်သားများ တရားဝင်တာဝန် ထမ်းဆောင်စဉ်အတွင်း ကျူးလွန်သည့် ရာဇဝတ်မှုများအပေါ် အမေရိကန်အစိုးရတွင် တရားစီရင်ခွင့် ရှိသည်။

အိုကီနာဝါတွင် တပ်စွဲထားသော အမေရိကန် စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ အမှုထမ်းများ၏ အခြေစိုက် ရာဇဝတ်မှု အက်ဥပဒေ။

အမေရိကန်စစ်တပ်အခြေစိုက်စခန်းများ၏ ဂိတ်များနှင့် ခြံစည်းရိုးများရှေ့တွင် “ခွင့်ပြုချက်မရှိဘဲ ဝင်ရောက်သူများကို ဂျပန်ဥပဒေဖြင့် တားမြစ်ခြင်းနှင့် ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခြင်း ပြုလုပ်မည်” ဟု ဂျပန်နှင့် အင်္ဂလိပ် နှစ်ဘာသာဖြင့် သတိပေး ဆိုင်းဘုတ်များထားရှိသည်။ စစ်တပ်အခြေစိုက်စခန်း အနီးဝန်းကျင် တွင် နေထိုင်သော အမျိုးသမီးများနှင့် ကလေးငယ်များအား အခြေစိုက်စခန်းအတွင်း အလုပ်လုပ်ရန် ခေါ်ခြင်း (သို့မဟုတ်) ဝင်/ထွက်ခွင့်ပြုချက် ရရှိခြင်းမှအပ အခြေစိုက်စခန်းများအတွင်း ဝင်ထွက်သွားလာ ခွင့်မရှိပါ။ သို့သော် SFA သည် အမေရိကန်စစ်တပ်၏ အခြေစိုက်စခန်း ပြင်ပလှုပ်ရှားမှုများကို လွတ်လပ်စွာလုပ်ဆောင်ခွင့် ပေးထားသောကြောင့် ၎င်းတို့သည် နယ်စပ်အနီးရှိ အိုကီနာဝါ အသိုင်းအဝိုင်း များသို့ အချိန်မရွေး လွတ်လပ်စွာ သွားလာဖြတ်ကူးနိုင်ကြသည်။ ဤနေရာများသည် လူမှုရေးနှင့် လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ ရာဇဝတ်မှုများ ဖြစ်ပေါ်သော နေရာများဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် SFA ၏ (ပုဒ်မ ၁၇) သည် အမေရိကန် စစ်ဘက်ဆိုင်ရာဝန်ထမ်းများနှင့် အိုကီနာဝါ ပြည်သူတို့ အကြား လွတ်လပ်စွာ သွားလာလှုပ်ရှားခွင့် မညီမျှမှုအကြား အမေရိကန်စစ်အခြေစိုက်စခန်းများသည် ရာဇဝတ်မှု ကျူးလွန် သော အမေရိကန်စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ ဝန်ထမ်းများအား ခိုလှုံခွင့် ပေးထားသေးသည်။

၂၀၂၃ ခုနှစ်မှစတင်၍ အမေရိကန် စစ်ဘက်အရာရှိများ၏ လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာစော်ကားမှု ၅ ခု ဖြစ်ပွားခဲ့သည့် အနက် ၃ ခုကို ၂၀၂၄ ခုနှစ်ဇူလိုင်လတွင် ဂျပန်အစိုးရအဖွဲ့ အတွင်းဝန်၏ သတင်းစာ ရှင်းလင်းပွဲတွင် ဖော်ပြချက် ကြောင့်သာ လူသိရှင်ကြားသိခဲ့ရသည်။ ၂၀၂၃ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလတွင် အမေရိကန် လေတပ်အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးမှ အသက် ၁၆ နှစ်အောက် မိန်းကလေးတစ်ဦးကို ပြန်ပေးဆွဲကာ လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာစော်ကားခဲ့သည်။ ၂၀၂၄ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်ရေတပ်မှ အမျိုးသမီးများအား

လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ စော်ကားမှုနှင့် ပက်သတ်သည့် အစီရင်ခံစာနှစ်ခု ထွက်ရှိခဲ့သည်။ ပထမဖြစ်ရပ် နှစ်ခုမှာမူ ၂၀၂၄ ဇွန်လမှသာလျှင် ပြည်သူ့လူထုမှသိခဲ့ရသည်။ အလားတူ အစီရင်ခံခြင်းမရှိသည့် အမှုများနှင့် နှစ်နာသူများစွာ ကျန်ရှိနေနိုင်ကြောင်းလည်း ခန့်မှန်းရသည်။ အိုကီနာဝါတွင် အမေရိကန်စစ်တပ်မှ ကျူးလွန်ခဲ့သော မုဒိမ်းမှုကဲ့သို့သော ပြင်းထန်သော ရာဇဝတ်မှုများအပြင် အခြား ရာဇဝတ်မှုများအတွက် ဖမ်းဆီးခဲ့ရမှုများမှာ ၂၀၂၂ ခုနှစ်တွင် ၅၄ ခုနှင့် ၂၀၂၃ ခုနှစ်တွင် ၇၂ ခုအထိ ရှိခဲ့သည်။ အဆိုပါ အရေအတွက်သည် တစ်နှစ်အတွင်း နိုင်ငံတစ်ဝန်း အမေရိကန်စစ်တပ်မှ ကျူးလွန်ခဲ့သော ရာဇဝတ်မှု များအတွက် ဖမ်းဆီးခဲ့သည့် အရေအတွက်ထက် ထက်ဝက်ကျော် ကျော်လွန်နေခြင်းက အိုကီနာဝါ ပြည်သူများ၊ အထူးသဖြင့် အမျိုးသမီးများနှင့် ကလေးများသည် ဆိုးရွားသော အန္တရာယ်များကို ကာလ ကြာရှည်စွာ ကြုံတွေ့နေရကြောင်း ဖော်ပြနေပါသည်။

ထိရောက်လုံလောက်မှုမရှိသော ဂျပန်အစိုးရ၊ အမေရိကန်စစ်တပ်နှင့် အမေရိကန်အစိုးရ တို့၏ တုံ့ပြန်မှု။

ဂျပန်အစိုးရ (GOJ) သည် CEDAW အားအခြေခံ၍ အိမ်တွင်းမှုခင်းဆိုင်ရာဥပဒေအား ပြန်လည် ပြင်ဆင်ရန် လုပ်ဆောင်နေသော်လည်း မုဒိမ်းမှုနှင့် လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ အကြမ်းဖက်ခံရသူများ၏ အသံကို ဖော်ထုတ်ရန် ရုန်းကန်နေရဆဲဖြစ်သည်။ နှစ်ပေါင်း ၁၁၀ ကြာပြီးနောက် ၂၀၁၇ ခုနှစ် ဇူလိုင်လတွင် တရား ဥပဒေကို ပြင်ဆင်၍ (Antragsdelikt) ကို ဖျက်သိမ်းခဲ့ပြီး၊ ၂၀၂၃ ခုနှစ် ဇူလိုင်လတွင် ဥပဒေကို ပြင်ဆင်၍ "သဘောတူညီမှုမရှိသော လိင်ဆက်ဆံမှု" ဟု သတ်မှတ်ခဲ့သည်။ သို့သော် ဂျပန်တွင် ပြုကျင့်ခံရသူများကို အပြစ်တင်ခြင်းနှင့် "ထပ်ဆင့် မုဒိမ်းမှု"[မုဒိမ်းမှုကျူးလွန်ခံရသူများကို စီရင်ခြင်းလုပ်ငန်းစဉ်တွင် နှုတ်နှင့် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ စော်ကားမှုများ ပြုလုပ်ခြင်း စသည်ဖြင့်] ပြုလုပ်ခြင်းသည် ဂျပန်နိုင်ငံတွင် အထူးဆန်းမဟုတ်တော့ဘဲ ဤအကြောင်းတရားများကြောင့် ပြုကျင့်ခံရသူများ၏ အသံကိုဖော်ထုတ် ခက်ခဲစေသည်။

အမေရိကန် အစိုးရနှင့် အမေရိကန် စစ်တပ်တို့သည် ထိုပြစ်မှုဖြစ်ခင်းများအတွက် “စိတ်မကောင်း ဖြစ်ရကြောင်း” ဖော်ပြကြပြီး၊ စစ်တပ်ဆိုင်ရာ စည်းကမ်းတင်းများ တင်းကျပ်မည်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်ရပ်များ ဖြစ်ပွားချိန်တွင် အခြေစိုက်စခန်းမှ ထွက်ခွာခွင့်ကန့်သတ်ခြင်းများ လုပ်ဆောင်ပြသော်လည်း ထိုပြစ်မှုများကို အလေးထားပြီး အရေးတယူ ဆောင်ရွက်ခြင်းမရှိပါ။ ဂျပန်အစိုးရ (GOJ) သည်လည်း အိုကီနာဝါ နယ်ခံများအား သက်ဆိုင်ရာ သတင်းအချက်အလက်များကို ပွင့်လင်းမြင်သာစွာ အသိပေး ဖော်ပြခြင်းမရှိပါ။ ဂျပန်အစိုးရ (GOJ)သည် ၁၉၉၇ ခုနှစ် ဂျပန်-အမေရိကန် ပူးတွဲကော်မရှင် သဘောတူညီချက်ကို အခြေခံ၍ အမေရိကန်စစ်တပ်နှင့် ဆက်နွှယ်သည့် ဖြစ်ရပ်များနှင့် အကြောင်းအရာ သတင်းအချက်အလက်များကို လူထုထံ တိကျစွာ အသိပေးမျှဝေရန် စနစ်တစ်ခု ရှိသော်လည်း ၎င်းသည်

အသက်ဝင်ခြင်းမရှိသေးပေ။ ၂၀၂၄ ခုနှစ် ဇူလိုင်လတွင် ဂျပန်အစိုးရ (GOJ)သည် ထိုစနစ်၏ လည်ပတ်မှုကို ပြန်လည်ပြင်ဆင်ခဲ့ပြီးဖြစ်သော်လည်း ၎င်းကို ပြည်တွင်းတွင် အသုံးပြုရန်အတွက် ကန့်သတ်ချက်များ ထားရှိပြန်သည်။ အစိုးရနှစ်ရပ်စလုံးက အမေရိကန် စစ်ဘက်အရာရှိများ ကျူးလွန်သည့် ရာဇဝတ်မှု များသည် ဂျပန်-အမေရိကန် ဆက်ဆံရေးကို မတည်မငြိမ်ဖြစ်စေသည်ဟု သိရှိလက်ခံထားသော်လည်း လူ့အခွင့်အရေး ချိုးဖောက်မှုများအဖြစ် အသိအမှတ် ပြုထားခြင်းမရှိပါ။ ၎င်းသည် အကြမ်းဖက်မှု ပပျောက်ရေး အတွက် လိုအပ်သည့် ဆောင်ရွက်မှုအစီအမံများ ပြုလုပ်မည့်အစား အဖြစ်အပျက်များကို ဖိနှိပ်ဖျောက်ဖျက်ရေးကိုသာ ပိုမိုအလေးသာစေသည်။

GOJ သို့အကြံပြုချက်။

၁။ အမေရိကန် စစ်ဘက်ဆိုင်အား အခွင့်ထူးများဖြင့် ကာကွယ်ထားသည့် "ဂျပန်-အမေရိကန် လုံခြုံရေး စာချုပ် - Japan-US Security Treaty " နှင့် "တပ်ဖွဲ့များ၏ သဘောတူညီချက် - Status of Forces Agreement " ကို ပြန်လည်သုံးသပ်ရန်။

၂။ အိုကီနာဝါရှိ အမျိုးသမီးများနှင့် မိန်းကလေးငယ်များအား လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာနှင့် ဂျန်ဒါအခြေပြု အကြမ်းဖက်မှု အမျိုးမျိုးတို့မှ ကာကွယ်ရန် အခြေခံအချက်များနှင့် စီမံချက်များ ချမှတ်ရန်။

၃။ အိုကီနာဝါရှိ အမျိုးသမီးများနှင့် ကလေးသူငယ်များအား အိုကီနာဝါအခြေစိုက် အမေရိကန်စစ်တပ်များ မှ စော်ကားတိုက်ခိုက်မှုများ လျော့ချနိုင်ရန်အတွက် အိုကီနာဝါမှ အမေရိကန်စစ်အခြေစိုက်စခန်းများ၏ စုစည်းမှုကို လျော့ချရန်။

၄။ အမေရိကန်စစ်တပ်အရာရှိများ၏ လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာစော်ကားမှု ဖြစ်စဉ်များနှင့်ပတ်သက်ပြီး တိကျ မြန်ဆန်သော သတင်းအချက်အလက်များကို ဒေသခံများကို အသိပေးမျှဝေရန်။

၄။ မိန်းမချင်းစုံမက်သူများ၊ လိင်တူ/ကွဲ ၂မျိုးလုံးစိတ်ဝင်စားကြသူများ၊ လိင်ပြောင်းအမျိုးသမီးများ

အပိုဒ် ၁၂ - ကျန်းမာရေးစောင့်ရှောက်မှုနှင့် မိသားစုစီမံကိန်း

အပိုဒ် ၁၅ - ဥပဒေ၏ တန်းတူညီမျှအခွင့်အရေး ရရှိမှု

အပိုဒ် ၁၆ - အိမ်ထောင်ရေးနှင့် မိသားစုဘဝ

ဂျပန်တွင် လူနည်းစုဖြစ်သည့် လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာနှင့် ဂျန်ဒါအဖွဲ့ဝင်အသိုင်းအဝိုင်းများသည် ပိုမို မြင်သာလာနေသော်လည်း မိန်းမချင်းစုံမက်သူများ၊ လိင်တူ/ကွဲ ၂မျိုးလုံးစိတ်ဝင်စားကြသူများ၊ လိင်ပြောင်းအမျိုးသမီးများ (LBT အမျိုးသမီးများ) ၏ အခန်းကဏ္ဍအား လူ့အခွင့်အရေးကိစ္စရပ်အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုခြင်းမခံရကြသေးပေ။

လိင်တူချစ်သူများအတွက် တရားဝင်အာမခံချက်များ

လက်ရှိတွင် “လိင်တူချစ်သူများ အသိအမှတ်ပြုခြင်းစနစ်” ကို စီမံခန့်ခွဲရေး ဝန်ဆောင်မှု တစ်ခုအဖြစ် လုပ်ဆောင်ပြီး စုစုပေါင်းလူဦးရေ၏ ၈၅ ရာခိုင်နှုန်းကျော်ရှိသည့် စည်ပင်သာယာရေးနယ်မြေ ၄၅၈ ခု (ဇွန်လ ၁ ရက်၊ ၂၀၂၄ ခုနှစ်အထိ) သည် ၎င်းစနစ်ကို လက်ခံကျင့်သုံးနေသော်လည်း တရားဝင် အကျိုး သက်ရောက်မှု မရှိသေးသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ တိုကျို၊ အိုဆာကာ နှင့် ဟျိုကို တို့တွင် ၎င်းစနစ်ကို လက်ခံကျင့်သုံးထားသည့်တိုင် ဒေသအတွင်း ပြည်သူများအကြား အယူအဆ ကွာဟချက်များ ကြီးမား နေသေးသည် ကိုလည်းတွေ့ရပါသည်။

ဂျပန်နိုင်ငံသည် လိင်တူချစ်သူစုံတွဲများကို တရားဝင် မိသားစုများအဖြစ် အသိအမှတ်မပြုပါ။ ဂျပန် နိုင်ငံတွင် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ခြင်းသည် မှတ်ပုံတင်ခြင်း (ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၇၃၉) ပေါ်တွင် အခြေပြု အသက်ဝင်ပြီး၊ မှတ်ပုံတင်ခြင်းဖောင်တွင် ဖော်ပြချက်မှာလည်း “လင်နှင့်မယား” (မိသားစု မှတ်ပုံတင်ခြင်းဥပဒေ ပုဒ်မ ၇၄) ဖြစ်သောကြောင့် လိင်တူစုံတွဲများသည် အိမ်ထောင်ရေး မှတ်ပုံတင်ခွင့် မရရှိကြပေ။ လိင်တူအိမ်ထောင်ရေး တန်းတူညီမျှမှုအခွင့်အရေးကို တရားရေးဆိုင်ရာ အဆိုတင်သွင်းမှု များရှိခဲ့သော်လည်း တရားရုံးတွင် ဤအရာသည် ဂျပန်နိုင်ငံ၏ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ကိုက်ညီမှု မရှိသောကြောင့် လိင်တူ ချစ်သူများသည် ၎င်းတို့၏ ထိမ်းမြားလက်ထပ်ခြင်းကို မှတ်ပုံတင်ခွင့်မရကြပေ (ဆာပိုရိုခရိုင်တရားရုံး (Sapporo)၊ ဖူကွာကာ ခရိုင်တရားရုံး (Fukuoka)၊ နာဂိုယာ ခရိုင်တရားရုံး (Nagoya)၊ နှင့် တိုကျိုခရိုင်တရားရုံး (Tokyo))။ Sapporo High Court (၂၀၂၃) သည် လိင်တူထိမ်းမြား

လက်ထပ်ခြင်းကို အသိအမှတ်ပြုရန် ငြင်းဆိုခြင်းသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ၏ ပုဒ်မ ၁၄ နှင့် ၂၄ တွင်ဖော်ပြထားသော တန်းတူညီမျှမှုကို ချိုးဖောက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်ခဲ့ပြီး အိမ်ထောင်နှင့် မိသားစု ဆိုင်ရာဥပဒေများကို “လူသားတစ်ဦး၏ ဂုဏ်သိက္ခာပေါ် အခြေခံ၍ သော်လည်းကောင်း ကျား/မနှစ်မျိုးလုံး အတွက် လိုအပ်သည့် တန်းတူညီမျှမှုကို ပြဋ္ဌာန်းရမည်” ဟုဖော်ပြခဲ့သည်။

မကြာသေးမီ နှစ်များအတွင်းက လိင်တူစုံတွဲများသည် ကလေးသူငယ်များကို ယခင်ကထက် ပြုစုပျိုးထောင်မှုနှုန်း ပိုများလာသည်။ အချို့သောအမျိုးသမီးများသည် အမျိုးသားတစ်ဦးနှင့် လက်ထပ်ပြီး သို့မဟုတ် လူပျိုလူလွတ်ဖြစ်စဉ်တွင် သားသမီးများ မွေးဖွားခဲ့ကြသလို စုံတွဲများသည်လည်း သုတ်ပိုး လှူဒါန်းမှု ခံယူပြီး ကိုယ်ဝန်လွယ်ခြင်းနှင့် မီးဖွားခြင်းများ ပြုလုပ်ခဲ့ကြတဲ့ ကိစ္စများလည်းရှိကြသည်။ ဂျန်ဒါနှင့် လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ လူနည်းစုများနှင့် ၎င်းတို့၏ မိသားစုများကို ပံ့ပိုးအားပေးသည့် အသင်းအဖွဲ့ တစ်ခုဖြစ်သည့် Kodomappu မှပြုလုပ်သော စစ်တမ်း (၂၀၂၁) အရ လူ ၅၃၄ ဦးအနက် ၁၄၁ ဦးသည် လက်ရှိတွင် ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခြင်း သို့မဟုတ် ကလေးအားပြုစုပျိုးထောင်လျက်ရှိပြီး၊ ၅၅ ရာခိုင်နှုန်း (၇၇ ဦး) သည် သုတ်ပိုးမှတစ်ဆင့် သို့မဟုတ် ပြင်ပအဖွဲ့အစည်းမှ မမျိုးဥလှူတန်းမှု မှတစ်ဆင့် ကလေးရယူ ကြသည်။ သို့သော်လည်း လိင်တူစုံတွဲများအတွက် မိသားစုဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ရေးတွင် အဓိက အတားအဆီးများ ရှိနေဆဲဖြစ်သည်။

- (၁) မျိုးပွားမှုနည်းပညာသည် တရားဝင်လက်ထပ်ထားသော စုံတွဲများသာ ရရှိနိုင်ခြင်း။
 - (၂) မိဘနှင့် ကလေး ဆက်ဆံရေးကို ကလေးနှင့် ထိုကလေးကို မွေးဖွားသည့် မိခင်များအတွက်သာ သတ်မှတ်ထားပြီး လိင်တူမိဘများအား ခွင့်မပြုထားခြင်း။
- ဤသည်မှာ လိင်တူစုံတွဲများအတွက် မိသားစုတည်ဆောက်ရေးတွင် ကြီးမားသော အဟန့်အတား ဖြစ်လာစေသည်။ လိင်တူစုံတွဲများသည် အခွန်နုတ်ခံခြင်းနှင့် ပင်စင်လစာများ ခံစားခွင့်မရှိခြင်း စသည့် ပြဿနာများနှင့် ကြုံတွေ့ရသည်။ အထူးသဖြင့် ဝင်ငွေနည်းပါးသော အမျိုးသမီးစုံတွဲများတွင် ဒုက္ခပိုခံစား ရသည်။

Gender Identity Disorders ရှိသူများအတွက် ဂျန်ဒါသတ်မှတ်ချက်ကို ကိုင်တွယ်ရာတွင် အထူးကိစ္စရပ်များဆိုင်ရာ ဥပဒေ (GID Special Cases Act)

GID အထူးကိစ္စရပ်များအက်ဥပဒေသည် လူတစ်ဦး၏ မွေးဖွားသောအချိန်တွင် သတ်မှတ်ထားသည့် လိင်နှင့် ၎င်း၏ လိင်လက္ခဏာ မကိုက်ညီ၍ ပြောင်းလဲလိုပါက တင်းကျပ်သော ကန့်သတ်ချက်များဖြင့် ချမှတ်တားဆီးထားသည်။ ဤသည်မှာ မိသားစုစာရင်းတွင် ကျား/မ ခွဲခြားသတ်မှတ်ခြင်းအတွက် ထိန်းချုပ်ခြင်းအတွက် လုပ်ဆောင်ချက် တစ်ခုဖြစ်သည်။ ဤအရာကို နိုင်ငံတကာ မျိုးပွားမှုဆိုင်ရာ အခွင့်အရေး/ ကျန်းမာရေးရှုထောင့်မှလည်း ပြင်းထန်စွာ ဝေဖန်ထားသည်။ ခွဲစိတ်ရန် လိုအပ်သော အချက်

(၂)ချက်မှာ (၁) မျိုးပွားဂလင်းများ မရှိခြင်း သို့မဟုတ် ၎င်းတို့၏ ပုံမှန် လုပ်ဆောင်မှုနိုင်စွမ်းမရှိခြင်း (မြဲခြင်း လိုအပ်ချက်)၊ (၂) လိင်အင်္ဂါ၏ အသွင်အပြင်မဲ့ခြင်းကြောင့် ဆင်တူသော လိင်အင်္ဂါ ပြင်ဆင်ရန် လိုအပ်ချက်ရှိခြင်း(အသွင်အပြင် လိုအပ်ချက်) တို့ဖြစ်ကြသည်။ ၂၀၂၃ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလတွင် တရားရုံးချုပ်သည် မြဲခြင်းလိုအပ်ချက် (the sterility requirement) သည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် မကိုက်ညီကြောင်း ပထမဆုံးအကြိမ် တညီတညွတ်တည်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် အသွင်အပြင် ပြောင်းလဲခြင်းဆိုင်ရာလိုအပ်ချက် (the appearance requirement) သည် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံ ဥပဒေအရ ဆက်လက် တည်ရှိဆဲဖြစ်သော်လည်း GID နှင့်ပတ်သက်ဆက်ဆိုင်သူများ၏ ကုန်ကျစရိတ်နှင့် အန္တရာယ် များကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားမည်မဟုတ်ပါ။

အစပိုင်းတွင်၊ “အထူးကိစ္စရပ်များအက်ဥပဒေ” ဖြင့် ဂျန်ဒါ ပြောင်းလဲသတ်မှတ်ခြင်းအား ကိုင်တွယ် ဖြေရှင်းနိုင်သည် ဟူသောအချက်မှာ ပြဿနာဖြစ်နေသည်။ ဂျန်ဒါ အပြောင်းအလဲလုပ်ဆောင်သူများ သည် မိသားစုစာရင်းအသစ်ကို ဖွဲ့စည်းရသည်။ သို့သော်လည်း ပြောင်းလဲခြင်း၏ အကြောင်းရင်းကို မှတ်ပုံတင်အသစ်တွင် ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ဖော်ပြထားရခြင်းကြောင့် အခြားသော ပြင်ပလူများသည် ၎င်းမိသားစုအကြောင်းကို ဤဂျန်ဒါပြောင်းလဲခြင်းဆိုင်ရာ ဂျပန်မိသားစုမှတ်ပုံတင်စနစ်အားဖြင့် အလွယ် တကူ သိရှိသွားနိုင်သည်။

လိင်စိတ်တိမ်းညွတ်မှုနှင့် ကျားမခွဲခြားမှုဆိုင်ရာ ကွဲပြားမှုများအပေါ် လူထုနားလည်မှု မြှင့်တင်ရေး ဥပဒေ

(LGBT ဆိုင်ရာ နားလည်မှုမြှင့်တင်ရေး ဥပဒေ)

၂၀၂၃ ခုနှစ် ဇွန်လတွင် ဂျပန်နိုင်ငံ အမျိုးသား ဥပဒေပြုလွှတ်တော်က LGBT နားလည်မှု မြှင့်တင်ရေး ဥပဒေအတွက် ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ရပ်ကို အတည်ပြုခဲ့ပြီး ၎င်းဥပဒေသည် အသက်ဝင်ခဲ့သည်။ ဆွေးနွေးပွဲအတွင်း စေတနာ အလျောက် သက်သေထွက်ဆိုသူများကို ဖိတ်ကြားခဲ့သော်လည်း အဆိုပါ သက်သေထွက်ဆိုသူများသည် အခြေအမြစ်မရှိသော သို့မဟုတ် လိင်ပြောင်းအမျိုးသမီးများအပေါ် အထင်အမြင် မှားယွင်းစေနိုင်သော အချက်အလက်များကို မျှဝေခဲ့ကြသည်။ ထိုသတင်းအမှားများသည် ဆိုရှယ်မီဒီယာတွင် ပျံ့နှံ့နေခဲ့ပြီး လိင်ပြောင်း အမျိုးသမီးများအပေါ် တိုက်ခိုက်မှုနှင့် အမုန်းစကားများသည် လျော့ကျသွားခြင်း မရှိခဲ့ပါ။ ဤဥပဒေသည် သဘောတရားအခြေပြု ဥပဒေတစ်ရပ်သာ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် အကန့်အသတ်ရှိနေသည့်အပြင်၊ “နိုင်ငံသားအားလုံး အေးချမ်းစွာ နေထိုင်နိုင်ရေးကို ဂရုစိုက်ရမည်” (အပိုဒ် ၁၂) ဟူသော အချက်ကိုလည်း ထပ်မံထည့်သွင်းထားသည်။ ထို့ကြောင့် ဤဥပဒေသည် လိင်ပြောင်း

အမျိုးသမီးများကို ခွဲခြားဆက်ဆံတိုက်ခိုက်သူများ၏ အခွင့်အရေးကိုပါ ကာကွယ်ပေးသည့် သဘောဖြင့် ဖတ်ရှုနိုင်သည်။။

ဂျပန်အစိုးရ (GOJ) သို့ အကြံပြုချက်များ

၁။ လက်ထပ်ခွင့်ဥပဒေကို ပြင်ဆင်ရန်။

- လက်ရှိတွင် လက်ထပ်ထိမ်းမြားခွင့်အား မတူညီသော လိင်နှစ်ဖက်စုံသည့် စုံတွဲများတွင်သာ ခွင့်ပြုထားသောကြောင့် ယင်းဥပဒေကို လိင်အခြေမဲ့သော (gender-neutral) ပုံစံဖြင့် ပြင်ဆင်ပါ။

၂။ GID အထူးကိစ္စများဥပဒေ၏ အခြေအနေများ ပြင်ဆင်ရန်။

- လက်ရှိ GID အထူးကိစ္စများဥပဒေတွင် သတ်မှတ်ထားသော မြို့ခြင်းလိုအပ်ချက် (sterility) နှင့် ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာလိုအပ်ချက် (appearance requirements) တို့ကို ဖယ်ရှားပါ။

၃။ မိသားစုမှတ်ပုံတင်ဥပဒေကို ပြင်ဆင်ရန်။

- ဂျန်ဒါပြောင်းလဲမှုနှင့် သက်ဆိုင်သောကိစ္စရပ်များကို အထူးကိစ္စများဥပဒေတွင် ထားမည့်အစား မိသားစုမှတ်ပုံတင်ဥပဒေကို တိုက်ရိုက် ပြင်ဆင်ပါ။

၄။ ခွဲခြားဆက်ဆံမှုဆိုင်ရာ အရေးပေါ်ဥပဒေချမှတ်ရန်။

- ခွဲခြားဆက်ဆံမှုကို တားဆီးသည့် ပုဒ်မများနှင့် ဥပဒေစနစ်များကို ပြင်ဆင်ရေးဆွဲပါ (ဥပမာ - စံနမူနာ သင်္ကေတမိဖုရားစနစ်နှင့် လိင်အခြေပြု မိသားစုမှတ်ပုံတင်စနစ်ကို ဖျက်သိမ်းရန်)။
- LBT အမျိုးသမီးများအပေါ် ခွဲခြားဆက်ဆံမှုများကို လုံးဝဖယ်ရှားနိုင်ရန် လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ အသွင်တူမှုနှင့် ဂျန်ဒါလက္ခဏာအပေါ် အခြေခံ၍ ခွဲခြားဆက်ဆံမှုများကို ဖယ်ရှားတားဆီး နိုင်သည့် ခိုင်မာသော စနစ်တစ်ရပ် တည်ဆောက်ပါ။

၅။ ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်သူအမျိုးသမီးများ

အပိုဒ် ၁၁: အလုပ်အကိုင်

အပိုဒ် ၁၂: ကျန်းမာရေးစောင့်ရှောက်မှုနှင့် မိသားစုစီမံကိန်း

ဂျပန်နိုင်ငံတွင်နေထိုင်သော ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်သူအမျိုးသမီးများအပေါ် ခွဲခြားဆက်ဆံမှုသည် ယနေ့ထိတိုင် ထိရောက်စွာ ဖြေရှင်းထားနိုင်ခြင်း မရှိသေးပါ။ ၂၀၂၃ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာအချိန်အခြေတည်၍ ဂျပန်တွင် နိုင်ငံခြားသားနေထိုင်သူ ၃,၄၁၀,၉၉၂ ဦးရှိပြီး၊ ၎င်းတို့ထဲမှ ၁,၆၉၇,၀၀၁ ဦးသည် အမျိုးသမီးများ ဖြစ်ကြသည်။ ၂၀၂၂ ခုနှစ်ကုန်ပိုင်းတွင်၊ အချိန်ပိုင်းဖြင့် နေထိုင်ခွင့်ပြုထားသောသူများသည် စုစုပေါင်း ၃,၃၉၁ ဦးရှိကာ ၎င်းတို့ထဲမှ ၇၄၆ ဦးမှာ အမျိုးသမီးများဖြစ်ကြသည်။ လူဝင်ကြီးကြပ်မှုစင်တာများတွင် ချုပ်နှောင်ထားသောသူ ၁၆၄ ဦးရှိကြောင်း ဖော်ပြထားသော်လည်း အမျိုးသမီးများ၏ အရေအတွက်ကို မဖော်ပြထားပါ။ ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်သူအမျိုးသမီးအချို့သည် စာရင်းပေးသွင်းထားခြင်းမရှိသည့်တိုင် ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်သူအမျိုးသမီးများ၏ စုစုပေါင်းအရေအတွက်မှာ စုစုပေါင်းဂျပန်လူဦးရေ၏ ၁.၄% ဖြစ်သည့် ၁,၆၉၈,၀၀၀ ခန့်ရှိသည်။ ၎င်းတို့အပေါ် ခွဲခြားဆက်ဆံမှုသည် အလွဲသုံးစားမှုများနှင့် မထင်ရှားသော အခြေအနေများကြောင့် ပိုမိုရှုပ်ထွေးနေသည်။

နည်းပညာဆိုင်ရာအလုပ်သင် သင်တန်းစနစ်အောက်ရှိ ခွဲခြားဆက်ဆံမှုများ

နည်းပညာဆိုင်ရာ အလုပ်သင်သင်တန်းစနစ်အောက်တွင်၊ အမျိုးသမီးသင်တန်းသူများသည် ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခြင်း သို့မဟုတ် ကလေးမွေးဖွားသည့် အချိန်တွင် လိုအပ်သည့် ကျန်းမာရေး ဝန်ဆောင်မှု၊ လူမှုကူညီထောက်ပံ့မှုနှင့် သင့်တော်သောဆေးကုသမှုများရရှိရန် မလွယ်ကူပါ။ ၎င်းတို့သည် ကိုယ်ဝန် ဆောင်ခြင်း သို့မဟုတ် မွေးဖွားခြင်းကြောင့် သင်တန်းကိုလည်း မလျှောက်နိုင်ပါ။ နည်းပညာ ဆိုင်ရာ အလုပ်သင် သင်တန်းစနစ်ကို ၁၉၉၂ ခုနှစ်တွင် စတင်တည်ထောင်ပြီးနောက်၊ သင်တန်းသူများနှင့် အလုပ်သင်များ၏ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခြင်းနှင့် ကလေးမွေးဖွားခြင်းဖြစ်ရပ်အချို့ ဖြစ်ပွားခဲ့ပါသည်။ ၂၀၁၉ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလတွင် ဗီယက်နမ်နိုင်ငံသူ အမျိုးသမီးသင်တန်းသူတစ်ဦးသည် အိမ်တွင်း၌ သေဆုံးသော သားအမွှာနှစ်ယောက်ကို မိမိဘာသာတစ်ဦးတည်းဖြင့် မွေးဖွားခဲ့ရပြီး၊ ကလေးငယ်များ၏ အလောင်းကို စက္ကူကပ်ထူဘူးတွင် ထည့်ထားကာ မိမိအခန်းထဲတွင်သာ မည်သည့်အကူအညီမှ မရရှိခဲ့ဘဲ တစ်ညတာ ဖြတ်သန်းခဲ့ရသည်။ ၎င်းမိန်းမကို အထက်တန်းတရားရုံးမှ ဖမ်းဆီးပြီး တရားစွဲခဲ့သည်။ ပထမနှင့် ဒုတိယ ရုံးချိန်းစစ်ဆေးမှုများတွင် ပြစ်ဒဏ် ချမှတ်ခံခဲ့ရပြီး၊ ၂၀၂၃ ခုနှစ်တွင် အထက်တန်းတရားရုံးမှ အပြစ်မရှိကြောင်း ပြန်လည်စီရင်ချက်ချခဲ့သည်။ ဤတရားရုံးအမှုသည် သင်တန်းသူများအတွက်

ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခြင်းနှင့် မွေးဖွားခြင်းအတွက် အခွင့်အရေးများကို ကာကွယ်ပေးမှု မရှိကြောင်း ထပ်မံ ဖော်ပြခဲ့သည်။ ဂျပန်အစိုးရ (GOJ) ၏ အလုပ်အကိုင်ဆိုင်ရာ အကြံပြုမှုနှင့် သတင်းအချက်အလက် များကို ဖော်ပြထားသော နဝမကြိမ်မြောက်အစီရင်ခံစာမှ “(တုံ့ပြန်မှု ၄၉၊ အပိုဒ် ၁၉) အရ ပဉ္စမမြောက် အခြေခံအစီအစဉ်တွင် ဘာသာစကားအမျိုးမျိုးဖြင့် အလုပ်အကိုင် ထောက်ပံ့မှုအတွက် အကြံပြုမှုစနစ်နှင့် သတင်းအချက်အလက်ဝန်ဆောင်မှုများကို တည်ထောင်ခြင်းအား ဖြည့်ဆည်းထားပြီး၊ ယင်းသည် ဘာသာ စကား၊ ယဉ်ကျေးမှုနှင့် တန်ဖိုးထားရှိမှု မတူညီမှုများရှိခြင်းကြောင့် အခက်အခဲ ကြုံတွေ့နေရသော နိုင်ငံခြားသား အမျိုးသမီးများအား ၎င်းတို့၏ အသိုင်းအဝိုင်းအတွင်း သီးခြားလွတ်လပ်စွာ နေထိုင်နိုင်မှုနှင့် ဂျန်ဒါကိစ္စရပ်များကြောင့် ကြုံတွေ့ရသော မျိုးစုံသော အခက်အခဲများကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားထားပါသည်။” ဟူသော အချက်နဲ့ ကိုက်ညီသက်ဆိုင်မှုမရှိပါ။

အိမ်ထောင်မိသားစုများမှ အမျိုးသမီးစုစုပေါင်းအရေအတွက်ကို စစ်တမ်းကောက်ထားခြင်းမရှိပါ။ နဝမကြိမ်မြောက် အစီရင်ခံစာ (တုံ့ပြန်မှု ၁၆၊ အပိုဒ် ၁၉) တွင် ဖော်ပြထားသည့် နိုင်ငံခြားသား အမျိုးသမီးများ၏ လူနေမှုအခြေအနေများအကြောင်း လေ့လာမှုရလဒ်များကို ထုတ်ပြန်ခြင်းနှင့် စစ်တမ်း လုပ်ဆောင်မှုအပေါ် ကန့်သတ်မှုများရှိနေပြန်သည်။ ၂၀၁၉ ခုနှစ်တွင် တရားဝန်ကြီးဌာန၊ ကျန်းမာရေး၊ အလုပ်အကိုင်နှင့် လူမှုရေးဝန်ကြီးဌာနနှင့် နည်းပညာအလုပ်သင်ကြားရေးအဖွဲ့အစည်းတို့ ပူးပေါင်း၍ (ကိုယ်ဝန်ဆောင်မှုအပေါ် အန္တရာယ်ဖြစ်စေသည့် ဆက်ဆံမှုများကို တားမြစ်ခြင်းဆိုင်ရာ သတိပေးချက်) ကို ထုတ်ပြန်ခဲ့ပါသည်။ သို့သော် ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခြင်းနှင့် ကလေးမွေးဖွားခြင်းသည် အမျိုးသမီး အလုပ်သင်သူများအတွက် အလုပ်အကိုင်စွန့်ခွာရသည့် အကြောင်းရင်းများထဲမှ တစ်ခုဖြစ်နေသည်။ ၂၀၂၂ ခုနှစ်အထိ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခြင်း သို့မဟုတ် ကလေးမွေးဖွားခြင်းကြောင့် သင်တန်းသူ၊ အလုပ်သင်များကို အလုပ်သင်မှုမှ ရပ်ဆိုင်းရန် တောင်းဆိုမှုများ ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည့် သင်ကြားရေးအဖွဲ့အစည်းများ သို့မဟုတ် လေ့ကျင့်ရေးပံ့ပိုးသူအဖွဲ့အစည်းများ အနေဖြင့် အုပ်ချုပ်စီမံသူ အစိုးရထံမှ မည်သည့်အရေးယူခြင်းများ မခံရသေးပါ။ ဤအခြေအနေကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ထုတ်ပြန်ချက်သည် လုံးဝ (လုံးဝ)ထိရောက်မှု မရှိကြောင်း ဖော်ပြနေသည်။ အလုပ်မှ ရပ်နားခံရပြီး လုပ်ငန်းသို့ ပြန်လည်ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်လိုသူ အမျိုးသမီးများထဲမှ ၁၇ ရာခိုင်နှုန်းသည်သာလျှင် အလုပ်ခွင်ကို လုပ်ကိုင်ခွင့်ရရှိကြသည်။ ယင်းအမှုဖြစ်ရပ်သည် CEDAW ၏ အပိုဒ် ၁၁ နှင့် ၁၂ တို့ကို ချိုးဖောက်နေသည်။

မိသားစုမှတ်ပုံတင်ခြင်းဥပဒေနှင့် နိုင်ငံသားဥပဒေအောက်ရှိ လွှဲပြောင်းမှုဆိုင်ရာ ခွဲခြားဆက်ဆံမှု

ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်သူအမျိုးသမီးနှင့် ဂျပန်နိုင်ငံသားတစ်ဦးတို့ လက်ထပ်သည့်အခါတွင် ထိုအမျိုးသမီး၏ မူရင်းဇာတိနိုင်ငံဥပဒေသည် အမျိုးသမီးနှင့် သက်ဆိုင်သောကြောင့် ဤအမျိုးသမီးသည် ဂျပန်နိုင်ငံ စီဝီလ်ကုဒ် (အပိုဒ် ၇၅၀) ၏ အကျုံးဝင်မှုမှ ချန်ပယ်ထားခြင်းခံရသည်။ ဂျပန် လူ့အဖွဲ့အစည်းတွင် အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီး ၉၄.၇% သည် လက်ထပ်ပြီးနောက် ခင်ပွန်း၏ မျိုးနွယ်အမည်ကို မွေးစားခံယူရပြီး၊ ခင်ပွန်းသည်၏ အမည်နှင့် မျိုးရိုးအမည်မဖော်သော ရွှေ့ပြောင်း နေထိုင်သူ အမျိုးသမီးများသည် အိမ်ထောင်မရှိဟု သတ်မှတ်ခံရပြီး လူမှုဖူလုံရေးကိစ္စရပ်များအတွက် ၎င်းတို့၏ အိမ်ထောင်ရေး အခြေအနေကို သက်သေပြရန် တောင်းဆိုခံရသည်။ ဤကဲ့သို့ လုပ်ဆောင်မှုသည် ဂျပန်နိုင်ငံသားများနှင့် ခြားနားကွဲလွဲမှု တစ်ရပ်ကို ဖြစ်ပေါ်စေပါသည်။

မင်္ဂလာဆောင်သည့်အခါ မျိုးနွယ်အမည်ပြောင်းလဲခြင်း ရွေးချယ်မှုအပိုင်းကို ချန်လှပ် ထားခြင်းကြောင့် ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်သူအမျိုးသမီးများသည် မိသားစုမှတ်ပုံတင်ဥပဒေနှင့် နိုင်ငံသားဥပဒေ အောက်တွင် ခွဲခြားဆက်ဆံမှုကို ခံရသည်။ တရားဝင်ထိမ်းမြား မင်္ဂလာဆောင်မှုများ အတွက် တူညီသောမျိုးနွယ်အမည်ကို ချမှတ်ထားရမည့် ကိစ္စသည်ပင်လျှင် ခွဲခြားဆက်ဆံမှုကို အားပေး အားမြှောက်ပြုသည့် အရာတစ်ခုအဖြစ် ပါဝင်နေသည်။

ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်သူ အမျိုးသမီးများအပေါ် အိမ်တွင်းအကြမ်းဖက်မှု

၂၀၂၁ ခုနှစ်တွင် သီရိလင်္ကာမှ ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်သူ အမျိုးသမီးတစ်ဦးသည် သက်ဆိုင်ရာ ဆေးကုသမှု မခံယူရဘဲ လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေးဌာနတွင် သေဆုံးသွားခဲ့သည်။ ယင်းအမျိုးသမီးသည် ချစ်သူဟောင်း၏ ရိုက်နှက်ခြင်းနှင့် ကန်ကျောက်ခြင်းများခံရပြီးနောက် ရဲတပ်ဖွဲ့ထံ ရှောင်တိမ်းခဲ့ပြီး စခန်းတွင် ထိန်းသိမ်းခံ ခဲ့ရသည်။ ၂၀၀၈ ခုနှစ်တွင် နိုင်ငံခြားသားနေထိုင်သူများ၏ အိမ်တွင်း အကြမ်းဖက်မှုဆိုင်ရာ အရေးယူမှုစနစ်များအတွက် လမ်းညွှန်ချက်များကို လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေး အေဂျင်စီက ထုတ်ပြန် ထားခဲ့သော်လည်း ရဲနှင့် လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေးအေဂျင်စီတို့က သူမကို အိမ်တွင်း အကြမ်းဖက်မှု၏ တရားခံအဖြစ် ကာကွယ်ပေးခြင်းမရှိခဲ့ဘဲ ရက်လွန်မတရားနေထိုင်သူ အမျိုးသမီးအဖြစ်သာ ဖမ်းဆီး ထိန်းသိမ်းခဲ့ကြသည်။ လူဝင်မှုကြီးကြပ်မှုစခန်းသည် အမျိုးသမီး၏ ချစ်သူဟောင်းထံမှ လက်တုံ့ပြန်မည့် ကြံ့စည်ချက်ကို ဖော်ပြသည့် စာတစ်စောင်ကိုလည်း လက်ခံရရှိခဲ့သည်။ စစ်ဆေးရေး အရာရှိများသည် သက်ဆိုင်ရာ အချက်အလက် အကြောင်းအရာများကို သိရှိထားသည့်တိုင် ယင်းအမျိုးသမီးကို အိမ်တွင်း အကြမ်းဖက်မှုခံရသူ တရားခံသားကောင်အဖြစ် အကာအကွယ် မပေးခဲ့ပေ။ ၎င်းအမျိုးသမီးသည်

ဤဖြစ်ရပ်များကြောင့် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာနှင့် ခန္ဓာပိုင်းဆိုင်ရာ ကျန်းမာရေးအခြေအနေ ဆိုးရွားစွာထိခိုက် အားနည်းလာခဲ့ပြီး နောက်ဆုံးတွင် သေဆုံးခဲ့ရသည်။

ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်သူ အမျိုးသမီး၏ နေထိုင်ခွင့်သည် သူမ၏အိမ်ထောင်ရေး အခြေအနေ (အိမ်ထောင်ဖက် ဗီဇာဖြင့်)အပေါ်မူတည်ပြီး၊ အိမ်တွင်းအကြမ်းဖက်မှုများကြောင့် ၎င်းတို့၏ အိမ်ထောင်ရေး အခြေအနေကို ဖျက်သိမ်းခြင်းသည် ၎င်းတို့၏ နေထိုင်ခွင့် ဆုံးရှုံးခြင်းနှင့် အထောက်အထားမဲ့ နေထိုင်မှုတို့ကို ဖြစ်လာစေသည်။ ဤအရာများသည် အိမ်တွင်းအကြမ်းဖက်မှုကို ဆက်လက်၍ ကြိတ်မှိတ် ခံနေစေရန် အတင်းအကြပ် ခိုင်းစေသည့် အခြေအနေများကို ဦးတည်စေသည်။ နဝမမြောက် အစီရင်ခံစာ (တုံ့ပြန်မှု ၂၀၊ အပိုဒ် ၉) တွင် အမျိုးသမီးများအပေါ် အကြမ်းဖက်မှုသည် ပြစ်ဒဏ်များ ချမှတ်ခံရနိုင်ပြီး သင့်လျော်သော စည်းကမ်းပိုင်းဆိုင်ရာ အရေးယူမှုများကိုလည်း ပြုလုပ်ထားကြောင်း ဖော်ပြထားသော်လည်း ဤဥပဒေသည် ရက်လွန်မတရားနေထိုင်သူအမျိုးသမီးများအတွက်မူ အကျုံးဝင် ကာကွယ်ပေးထားခြင်း မရှိပါ။

GOJ သို့ အကြံပြုချက်များ

၁။ နိုင်ငံသားဖြစ်ခြင်း၊ မဖြစ်ခြင်းကို အဓိကထားဘဲ အမျိုးသမီးများအပေါ် အကြမ်းဖက်မှု ပပျောက်ရေး အတွက် ထိရောက်သော ဥပဒေများနှင့် ကြိုတင်ကာကွယ်ရေး အသိပညာပေးခြင်းတို့ကို လုပ်ဆောင်ရန် လိုအပ်ပါသည်။

၂။ မျိုးနွယ်အမည် ရွေးချယ်နိုင်သော စနစ်ကို မိတ်ဆက်ရန် ဥပဒေအား ပြင်ဆင်ပါ။

၃။ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သင်တန်းသူများ၏ အခွင့်အရေးများကို ကာကွယ်ရန်နှင့် ပြစ်မှုကျူးလွန်သူများကို အပြစ်ပေးရန်အတွက် တင်းကြပ်ခိုင်မာသော အစီအမံများနှင့် တာဝန်ခံမှု မူဘောင်များ ချမှတ်ပါ။

၆။ ဂျပန်တွင်နေထိုင်ကြသည့် ဇိုင်နီချီကိုရီးယားအမျိုးသမီးများ (Zainichi)

အပိုဒ် ၂ - ခွဲခြားဆက်ဆံမှု ပပျောက်ရေး တာဝန်များ

အပိုဒ် ၃ - သင့်လျော်သော နည်းလမ်းအစီအမံများ

အပိုဒ် ၅ - ဂျပန်ဒါဆိုင်ရာ သမားရိုးကျပုံစံများ

ဂျပန်နိုင်ငံတွင် ဇိုင်နီချီကိုရီးယားအမျိုးသမီးများ (Zainichi) သည် လူမျိုးရေးနှင့် ဂျပန်ဒါရေးရာတွင် ပစ်မှတ်ထား ခွဲခြားဆက်ဆံမှုကို ခံနေရသည်။ ၂၀၁၉-၂၀ တွင် ပြုလုပ်ခဲ့သော ကိုရီးယားပညာသင်ဆု အသင်း၏ "နှောင့်ယှက်တိုက်ခိုက်မှု အတွေ့အကြုံများအပေါ် ထားရှိသော ကိုရီးယားကျောင်းသားများ၏ သဘောထားစစ်တမ်း" အရ အမျိုးသမီး ၁၇.၂ ရာခိုင်နှုန်း နှင့် အမျိုးသား ၁၂.၇ ရာခိုင်နှုန်း တို့သည် "နှုတ်အားဖြင့် နှောင့်ယှက်တိုက်ခိုက်ခြင်း" ကို ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည်ဟု ဆိုကြသည်။ အမျိုးသမီးများ၏ ၁၆.၄ ရာခိုင်နှုန်း နှင့် အမျိုးသား ၉.၄ ရာခိုင်နှုန်း တို့သည် ကျောင်းတွင် "အဆင်မပြေမှု (ခွဲခြားဆက်ဆံမှုကြောင့်)" ကို အစီရင်ခံတင်ပြခဲ့ကြသည်။ ဇိုင်နီချီကိုရီးယားအမျိုးသမီးများ (Zainichi) ကို ကိုယ်ပိုင်သင်္ကေတ မျှဝေ၍ နေထိုင်ကြသည့် လူတစ်စုအဖြစ် ရှုမြင်ကြသော်လည်း ၎င်းတို့သည် နိုင်ငံသား၊ နေထိုင်မှု အခြေအနေ၊ ဂျပန်နိုင်ငံတွင် နေထိုင်မှုကြာမြင့်ချိန်၊ အသက်အရွယ်၊ ပညာရေးနောက်ခံ၊ စီးပွားရေး အခြေအနေ၊ မိသားစုနောက်ခံသမိုင်း၊ လက်ရှိ မိသားစုအခြေအနေ၊ ဂျပန်ဒါ ဝိသေသလက္ခဏာ အထောက်အထား၊ လိင်စိတ်တိမ်းညွတ်မှုနှင့် အခြားသော အရည်အချင်းများ အရ ကွဲပြားမှုများ ရှိနေကြသည်။

လိုအပ်နေသော ပြည်သူ့စစ်တမ်း

နဝမကြိမ်မြောက်အစီရင်ခံစာ (တုံ့ပြန်မှု ၉၊ အပိုဒ် ၄) တွင် “ဂျပန်အစိုးရသည် နိုင်ငံခြားသားများ၊ နိုင်ငံခြားသား မျိုးနွယ်နှင့် သက်ဆိုင်သူများ သို့မဟုတ် အိုင်နူး (Ainu) သို့မဟုတ် ဘူရကူ (Buraku) အသိုင်းအဝိုင်းမှ ဖြစ်သူများကိုသာမက ၎င်းတို့၏ဂျပန်ဒါအခြေအနေကြောင့်လည်း မျိုးစုံသော အခက်အခဲများနှင့် ရင်ဆိုင် နေရသော အမျိုးသမီးများ၏ အမှန်တကယ်အခြေအနေကို လေ့လာ ဆောင်ရွက်သင့်သည်။” ဟု ထုတ်ပြန်ထားသည်။ သို့သော်လည်း လက်တွေ့တွင်မူ မည်သည့်စစ်တမ်းမျှ တရားဝင် ကောက်ယူခြင်းမရှိခဲ့ပေ။ ထို့ကြောင့် ဂျပန်နိုင်ငံရှိ ဇိုင်နီချီကိုရီးယားအမျိုးသမီးများ (Zainichi) ကြုံတွေ့နေရသော စိန်ခေါ်မှုများကို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် နားလည်မှု မရှိဟုယူဆနိုင်သည်။

ဖော်ပြမည့် အကြောင်းအရာသည် "APRO - ဇိုင်နီချီကိုရီးယားအမျိုးသမီးများ (Zainichi) အနာဂတ်ကို ဖန်တီးခြင်းကွန်ရက်" မှပြုလုပ်သော "Zainichi Korean Women on Third Fact-Finding

Survey" (စစ်တမ်း၊ 2020-21) မှ အခြေခံထားပါသည်။ ဤစစ်တမ်းသည် ဇိုင်နီချီကိုရီးယားအမျိုးသမီးများ (Zainichi) ကိုယ်တိုင်အတွက် တန်ဖိုးရှိ ဂုဏ်ယူစရာကောင်းသော ကြိုးပမ်းမှုဖြစ်သော်လည်း ဇိုင်နီချီ ကိုရီးယားအမျိုးသမီးများ (Zainichi) အားလုံး၏ အခြေအနေများနှင့် အရည်အချင်းများကို ထင်ဟပ် နိုင်စေခြင်းတော့ မရှိပါ။ အကြောင်းရင်းမှာ စစ်တမ်းပုံစံများကို ၎င်းတို့၏ နီးစပ်ရာ အသိမိတ်ဆွေများ၊ သူငယ်ချင်းများနှင့် ဇိုင်နီချီကိုရီးယား (Zainichi)နှင့်ပတ်သက်သည့် အဖွဲ့အစည်းများတွင်သာ ဖြန့်ဝေ ကောက်ခံထားနိုင်ပြီး၊ အများစုမှာ နာမည်တူများ (ဂျပန်အမည်များ) ကို အသုံးပြုကြပြီး တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် နေထိုင်သည့်နေရာ သိရှိရန် အခက်အခဲ၊ အကန့်အသတ်များ ရှိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

စစ်တမ်းရလဒ်များ

စစ်တမ်းရလဒ်များအရ ဖြေဆိုသူအများစုသည် လူမျိုးရေးခွဲခြားမှုကို ကြောက်ရွံ့ကြသည်။ ဖြေဆိုသူ ၇၂.၉% သည် သူတို့၏ သားသမီးများအပေါ် အမုန်းပွားစေမည့် အမုန်းစကားနှင့် ပတ်သက်၍ စိုးရိမ်ပူပန်ခဲ့ကြပြီး၊ ခန့်မှန်းခြေ ၆၀% သည် ဇိုင်နီချီ ကိုးရီးယားလူမျိုး (zainichi Korean) ဖြစ်ခြင်းကြောင့် သို့မဟုတ် ၎င်းတို့၏ လူမျိုးအမည်ကို အသုံးပြုခြင်းကြောင့် အလုပ်အကိုင် သို့မဟုတ် အိမ်ထောင်ရေးတွင် ခွဲခြားဆက်ဆံခံရမည်ကို စိုးရိမ်ကြသည်။ ထို့အပြင် အလုပ်ရှင်များသည် ပြုစုစောင့်ရှောက်ရေး ဝန်ထမ်း ရာထူးများတွင် "ကိုရီးယားလူမျိုးများကို ကြောက်ကြခြင်း" ဆိုသည့် အကြောင်းပြချက်ဖြင့် ၎င်းတို့ကို ပယ်ချခဲ့သည့် အစီရင်ခံစာများလည်း ရှိခဲ့သည် (လူ့အခွင့်အရေးဆိုင်ရာ နိုင်ငံတကာပဋိညာဉ် A2-2၊ 6-1 ကို ချိုးဖောက်ခြင်း)။ ဤကိစ္စရပ်တွင် ဂျန်ဒါဆိုင်ရာ နှင့် လူမျိုးရေး ခွဲခြားဆက်ဆံမှုကို တွေ့ရသည်။ အခြား တုံ့ပြန်ဖြေဆိုသူများသည် အလုပ်အကိုင်ဆိုင်ရာ ခွဲခြားဆက်ဆံမှု ပပျောက်ခြင်း၊ သမိုင်းဆိုင်ရာပညာရေးကို အားဖြည့်အားကောင်းစေခြင်း၊ အမုန်းစကားပြောခြင်းကိုတားမြစ်ခြင်း၊ မဲပေးခွင့်ပေးခြင်း၊ ဇိုင်နီချီများအတွက် ပင်စင်မပေးသည့် ပြဿနာကို ဖြေရှင်းခြင်းနှင့် ကိုရီးယားကျောင်း များအတွက် အများပြည်သူကူညီမှုများပေးခြင်းတို့ကို တိုက်တွန်းခဲ့သည်။

ကိုရီးယားယဉ်ကျေးမှုအတွင်း မိသားစုခေါင်းဆောင်ဆန်သော အမျိုးသားလွှမ်းမိုးမှုများ နှင့် အားကောင်းသော ဆက်စပ်မှုကြောင့် ဇိုင်နီချီကိုရီးယားအမျိုးသမီးများသည် ဂျပန်အမျိုးသမီး/များထက် ယဉ်ကျေးမှုအရကျင့်သုံးသော ဂျန်ဒါအခန်းကဏ္ဍများကို ပိုမိုယူဆောင်ကျင့်သုံးကြသည်။ လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ ခွဲခြားဆက်ဆံမှုနှင့် လူမျိုးစု ခွဲခြားဆက်ဆံမှုတို့သည် ထင်ရှားကြောင်းကို - ဖြေဆိုသူများ၏ ၆၃.၀ ရာခိုင်နှုန်းက "အိမ်တွင်းအလုပ်တာဝန်သည် မိန်းမများ၏တာဝန်ဖြစ်သည်ဟု ခံယူထားပါသည်" ဟု သဘောတူကြပြီး ၇၆.၃ ရာခိုင်နှုန်းက "သူတို့၏ခင်ပွန်း/ပါတနာများသည် ကလေးပြုစုပျိုးထောင်မှုနှင့် အိမ်မှုကိစ္စများ၏ ၄၀ ရာခိုင်နှုန်း အောက်သာ ရှိသည်" ဟု ဖြေဆိုကြသည်။ COVID-19 ကူးစက် ပြန့်ပွားမှုကြောင့် အိမ်မှုကိစ္စ၊ ကလေးထိန်းနှင့် ပြုစုစောင့်ရှောက်မှုလုပ်ငန်းများ တိုးလာခြင်းပြီး ၎င်းတို့၏ အပန်းဖြေချိန် (၅၁ ရာခိုင်နှုန်း) နှင့်၊ အိပ်ချိန်နှင့် ရေချိုးခြင်းကဲ့သို့သော လူနေမှုဘဝအတွက်

လိုအပ်သည့်အချိန် (၂၁.၈ ရာခိုင်နှုန်း) လျော့နည်းခဲ့ကြောင်း ဖြေကြားသူများမှ ပြောကြားခဲ့ပါသည်။ ထို့အပြင် ၁၂.၄ ရာခိုင်နှုန်းက ၎င်းတို့၏ ခင်ပွန်းများ/ပါတနာများသည် ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ အလုပ်များ အတွက် အချိန်ပိုမိုပေးလာကြောင်း ဖော်ပြခဲ့သည်။ ယင်းအကြောင်းကို ဂျန်ဒါတန်းတူညီမျှရေးဗျူရို အစိုးရရုံး (Gender Equality Bureau of the Cabinet Office) မှ ပြုလုပ်သောစစ်တမ်းတစ်ခုတွင် ဂျပန်ရှိအမျိုးသား ၂၅ ရာခိုင်နှုန်းသည် အိမ်မှုကိစ္စများနှင့် ကလေးပြုစုမှုတွင် အချိန်ပိုသုံးစွဲကြောင်း ဖော်ပြခဲ့ပြီး ၎င်းသည် ဇိုင်နီချီကိုရီးယားလူမျိုးများ (zainichi) ၏ အမျိုးသားလွှမ်းမိုးမှုများ နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း အမြစ်တွယ်နေကြောင်းကို ဖော်ပြသည်။ ဇိုင်နီချီကိုရီးယားအမျိုးသမီးများ (Zainichi) သည် သူတို့၏ လူမျိုးရေးလက္ခဏာကို တန်ဖိုးထားရန် ကြိုးစားသည့်အခါတွင် ဂျန်ဒါခွဲခြားဆက်ဆံမှုများ နှင့် ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ကြရသည်။ စစ်တမ်း ဖြေဆိုသူများသည် ဇိုင်နီချီကိုရီးယားအမျိုးသားများ (Zainichi) ၏ အိမ်တွင်းအကြမ်းဖက်မှု၊ ကိုရီးယားဒီမိုကရက်တစ်အသွင်ကူးပြောင်းရေး အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုမှ အမျိုးသားခေါင်းဆောင်တစ်ဦး၏ လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာအကြမ်းဖက်မှုများ၊ အမျိုးသမီးများကို Chesa ပွဲတော် (ကွန်ဖူးရှက်ယဉ်ကျေးမှုအောက်ရှိ ဘိုးဘွားသီလဖူးမြောက်ပူဇော်ပွဲ) အတွက် ချက်ပြုတ်ခြင်းနှင့် အခြားလုပ်ငန်းများတွင် သိမ်းကြိုး တာဝန်ယူစေခြင်း တို့ကို ထွက်ဆိုခဲ့ကြသည်။ ဤဖြစ်ရပ်များသည် ခွဲခြားဆက်ဆံခံရသည့်အုပ်စုဖြစ်သည့် ဇိုင်နီချီ ကိုရီးယား အသိုင်းအဝိုင်းတွင် ထပ်ဆင့် ဖြစ်ပွားလေ့ရှိပြီး ဇိုင်နီချီကိုရီးယားများကို နောက်ထပ် အပြစ်တင်ဝေဖန်မှုများကြောင့် အမျိုးသမီးများ၏ အသံထွက်ဆိုမှုကို ခက်ခဲစေပါသည်။

COVID-19 ကပ်ရောဂါကြောင့် (Chesa) ကို ကျင်းပခဲ့သူများနှင့် မကျင်းပခဲ့သူများအနက် ၉၈.၃ ရာခိုင်နှုန်း သည် မိသားစု ဆွေမျိုးများနှင့် ပိုမိုတွေ့ဆုံရန်၊ ကွယ်လွန်သူများ သို့မဟုတ် ဘိုးဘွားများကို ပူဇော်ရန်၊ သို့မဟုတ် လူမျိုးရေးယဉ်ကျေးမှု အတွေ့အကြုံရရှိရန် အခွင့်အလမ်းနည်းခဲ့သည့်အတွက် စိတ်မကောင်း ဖြစ်ကြောင်း ဆိုခဲ့ကြပြီး၊ ၉၀.၀ ရာခိုင်နှုန်းသည် ပြင်ဆင်မှုများနှင့် ငွေကြေးအခက်အခဲများ လျော့နည်းခဲ့သောကြောင့် ဝမ်းသာကြောင်း ဆိုခဲ့ကြသည် (စစ်တမ်းတွင် အဖြေများစွာ ရွေးချယ်ရန် ခွင့်ပြုခဲ့သည်)။ ဤအချက်သည် ဇိုင်နီချီကိုရီးယားအမျိုးသမီးများအနေဖြင့် ၎င်းတို့၏ လူမျိုးယဉ်ကျေးမှုကို ထိန်းသိမ်းရန်အတွက် တစ်ခါတစ်ရံ လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ ခွဲခြားဆက်ဆံမှုကို လက်ခံရတတ်သော ပဋိပက္ခကို ဖော်ပြသည်။

လက်ရှိတွင် အမုန်းစကားပပျောက်ရေးဥပဒေနှင့် လူမျိုး၊ ဂျန်ဒါတန်းတူညီမျှမှု အခြေခံဥပဒေ နှစ်ခုစလုံးသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြဋ္ဌာန်းချက်မရှိသော ဥပဒေများဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့တွင် လူများ၏အမြင်များကို ပြောင်းလဲနိုင်စွမ်းအားနည်းပါးပြီး လူ့အခွင့်အရေးပညာပေးရေးနှင့် အသိပညာ ပေးမှုတွင်လည်း ထိရောက်မှု မရှိပေ။ အထက်တွင်ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း ဇိုင်နီချီ ကိုရီးယား အမျိုးသမီးများ ကြုံတွေ့နေရသည့် ခွဲခြားဆက်ဆံခြင်းဆိုင်ရာ အခက်အခဲများကို ကျော်လွှားရန်အတွက် တရားရေးစည်းမျဉ်းဥပဒေသည် မရှိမဖြစ်လိုအပ်ပါသည်။

၆၀၂ သို့ အကြံပြုချက်များ

၁။ လူထုအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုမှ ဇိုင်နီချီကိုရီးယားအမျိုးသမီးများ (zainichi)၏ ပကတိအခြေအနေမှန်ကို သိရှိနိုင်ရန် ကျန်းပုံစံစစ်တမ်းတစ်ခု ပြုလုပ်ကောက်ယူရန်။

၂။ လူမျိုးရေး နှင့် ကျား၊မ ခွဲခြားမှုကို တားမြစ်သည့် ဥပဒေများကို ပြဋ္ဌာန်းပြီး ပြဋ္ဌာန်းရန်။

၇။ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာဆောင်ခြင်းနှင့် မိသားစုမှတ်ပုံတင်စနစ်ဆိုင်ရာ ပြဿနာများ

အပိုဒ် ၂- ခွဲခြားဆက်ဆံမှု ပပျောက်ရေး လုပ်ငန်းတာဝန်

အိမ်ထောင်သည်မောင်နှံများအတွက် သီးခြားမျိုးနွယ်အမည် ရွေးချယ်နိုင်သောစနစ်အား မိတ်ဆက်ခြင်း။

ဂျန်ဒါတန်းတူညီမျှရေး အခြေခံအစီအစဉ်အား ငါးနှစ်တစ်ကြိမ် ပြန်လည်သုံးသပ်ခြင်း၊ အိမ်ထောင်သည် များအတွက် သီးခြားမျိုးနွယ်အမည် ရွေးချယ်နိုင်သောစနစ် ကို တရားဝင်ခွင့်ပြုခြင်းနှင့် နိုင်ငံသား ကျင့်ထုံးဥပဒေ၏ ပြန်လည်ပြင်ဆင်မှုကို တရားစီရင်ရေးဆိုင်ရာ ဆုံးဖြတ်ချက်များနှင့် ပတ်သက်၍ ဆက်လက်စစ်ဆေးသွားမည်ဖြစ်ကြောင်း ဆိုပါသည်။ နောက်ဆုံးထုတ်ပြန်ထားသော ငါးကြိမ်မြောက် အခြေခံအစီအစဉ်တွင် လက်ထပ်ထားသည့် စုံတွဲများအတွက် တူညီသည့် မျိုးနွယ်အမည် အသုံးပြုမှုစနစ်နှင့် ပတ်သက်၍ အမျိုးသားလွှတ်တော်တွင် ဆွေးနွေးချက်များအပါအဝင် ဂျန်ဒါ တန်းတူညီမျှရေးအရ အမျိုးသမီးများတွင် အသုံးပြုသော အမျိုးသမီးမျိုးနွယ်အမည်ကို အသုံးပြုမှုဆိုင်ရာ ဆွေးနွေးချက်များကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားသုံးသပ်သွားမည်ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြထား ပါသည်။ ဤအရာသည် ပြောင်းလဲလာသည့် ခေတ်နှင့် လူ့အဖွဲ့အစည်း၏ တောင်းဆိုမှုတွေကို လျစ်လျူရှုထားခြင်းဖြစ်သည်။ အမျိုးသမီးများ၏ လူမှုရေးတိုးတက်မှုနှင့်အတူ မျိုးနွယ်အမည် ပြောင်းလဲခြင်းသည် ပုဂ္ဂိုလ်ရေး အတည်ပြုသတ်မှတ်ရာတွင် အခက်အခဲများ ဖြစ်ပေါ်စေသည်။ လက်ထပ်ထားပြီးသော အမျိုးသမီး များသည် အများအားဖြင့် လူများ၏ ယုံကြည်လက်ခံနိုင်မှုများ ပျောက်ဆုံးတတ်ပြီး ၎င်းတို့၏ အစွမ်းအစ များဖြင့် တည်ဆောက်ထားသော လုပ်ငန်းအောင်မြင်မှုများကို တောင်းဆိုပိုင်ဆိုင်ခွင့် မရရှိကြပါ။ ၎င်းတို့၏ အမျိုးသမီးဖက်မှ မျိုးနွယ်နာမည်ကို အသုံးပြုသည့်အခါ နှစ်မျိုးသော မျိုးနွယ်အမည်များသည် တူညီသော လူတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း သက်သေပြရန် အခက်အခဲများ ရှိပြီး၊ အများအားဖြင့် မလိုအပ်သော ကိုယ်ရေးအချက်အလက်များကို ဖော်ပြရခြင်းသည် စိတ်ဖိစီးမှုများကို ဖြစ်စေသည်။

အစိုးရမှ မြှင့်တင်ပေးသည့် အမျိုးသမီးမျိုးနွယ် အမည်အသုံးပြုမှုကို တိုးချဲ့ရန်ကြိုးပမ်းမှုသည် ဂျန်ဒါတန်းတူညီမျှမှုနှင့် ဝေးကွာနေသည်။ တရားလွှတ်တော်ချုပ်က လိင်တန်းတူညီမျှမှုကို ရှေးရှုပြီး အမျိုးသမီးသည် ခင်ပွန်း၏ မျိုးနွယ်နာမည်ကို အတင်းအကျပ် ယူခိုင်းခြင်း မဖြစ်စေရန် စုံတွဲ၏ လွတ်လပ်သော ရွေးချယ်မှုအပေါ် အခြေခံ၍ နာမည်ပြောင်းရန် အခွင့်ရှိကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့သော်လည်း၊ မင်္ဂလာဆောင်သော အတွဲများ၏ ၉၅% ကျော်သည် ခင်ပွန်း၏ မျိုးနွယ်နာမည်ကို ရွေးချယ်ခဲ့ကြသည်။

မိသားစု၏ အမျိုးသားလွှမ်းမိုးမှုများနှင့် ဂျန်ဒါရေးရာ အခန်းကဏ္ဍများ၏ ဖိအားအောက်တွင် အမျိုးသမီးများသည် ၎င်းတို့၏ မျိုးနွယ်အမည်များကို ပြောင်းလဲရန် အတင်းအကြပ် ဖိအားပေးခံ နေရသည်။ ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၇၅၀ သည် ဇနီးမောင်နှံများအား မျိုးနွယ် အမည်တစ်ခုတည်းကို အသုံးမပြုပါက တရားဝင်လက်ထပ်ခွင့် မပြုခြင်းဖြင့် “လွတ်လပ်စွာလက်ထပ်ခွင့်” ကို တားမြစ် ထားသည်။ “လူတစ်ဦး၏အမည်ကို အတင်းအကြပ်မပြောင်းစေသည့် လွတ်လပ်မှု” သည် လူ့အခွင့်အရေး ဖြစ်သည်။ တရားရုံးချုပ်၏ တစ်ဦးချင်း သီးခြားမျိုးနွယ်အမည် အသုံးပြုခွင့်ဆိုင်ရာ အမှုအတွက် ပထမနှင့် ဒုတိယ စီရင်ချက်များတွင် ပုဒ်မ ၇၅၀ သည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေဖြစ်သည်ဟု စီရင်ဆုံးဖြတ် ထားသော်လည်း သီးခြားမျိုးနွယ်အမည်စနစ် စတင်ဖော်ပြခြင်းကို မငြင်းဆန်ပါ။ တရားသူကြီးမှ အိမ်ထောင်ဖက်များ၏ မျိုးနွယ်အမည်ပြောင်းလဲခြင်း အကြောင်းအရာသည် “လွတ်တော်တွင် ဆွေးနွေးပြီးဆုံးဖြတ်သင့်သော အကြောင်းအရာတစ်ခု” ဟု ဆိုကာ လွတ်တော်တွင် ဆွေးနွေးရန် ညွှန်ကြားပါသည်။ ၎င်းသည် ၁၉၉၆ ခုနှစ် အစီရင်ခံစာတွင် ဥပဒေဆိုင်ရာ အရေးယူဆောင်ရွက်မှုများ မလုပ်ဆောင်ဘဲ ဂျန်ဒါတန်းတူညီမျှမှု ကင်းမဲ့နေခြင်းကို ပြသပြီး အဆိုပါပြဿနာအတွက် တိကျသေချာသော ထည့်သွင်းစဉ်းစားခြင်းမျိုး မရှိသေးကြောင်း ပြသပါသည်။ နဝမကြိမ်မြောက် အစီရင်ခံစာ (တုံ့ပြန်ချက် ၃၊ အပိုဒ် ၁) တွင် GOJ သည် အဆိုပါကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ CEDAW ထံမှ အကြံပြုချက်ကို လက်ခံရရှိထားကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။ အမှန်မှာ၊ တူညီသောအမည်ကို အသုံးပြုရန်ဆိုသည့်အချက်မှာ CEDAW ၏ အပိုဒ် ၂(က) ကို ချိုးဖောက်နေပါသည်။ တတိယ အမှုစွဲ ဆောင်ရွက်မှုကို စတင်ထားပြီး၊ အစိုးရသည် စနစ်အသစ်တစ်ခု ဖန်တီးခြင်းသည် ဥပဒေပြုရေးဆိုင်ရာ ကိစ္စရပ်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် တရားလွတ်တော်၏ သုံးသပ်စစ်ဆေးမှုမခံရသင့်ကြောင်း သက်သေပြထားသည်။ ယင်းကိစ္စအတိုင်းဖြစ်ပါက ဥပဒေပြုရေးအဖွဲ့သည် ချက်ချင်းလှုပ်ရှား ဆောင်ရွက်သင့်သည်။

လက်မထပ်ထားသော မိဘများမှ မွေးဖွားသော ကလေးများအား ခွဲခြားဆက်ဆံခြင်း

ဂျပန်အစိုးရ (GOJ) မှ အတည်ပြုထားသော ကလေးသူငယ်အခွင့်အရေးများဆိုင်ရာ သဘောတူ စာချုပ်တွင် ကလေးတစ်ဦးကို မွေးရာပါပေါ်အခြေခံ၍ မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ ခွဲခြားဆက်ဆံခြင်းမပြုရဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ၁၉၉၅ ခုနှစ်မှစတင်၍ ကလေးသည် တရားဝင်သည်ဖြစ်စေ တရားဝင် မဟုတ်သည်ဖြစ်စေ ကလေးနှင့် မိသားစု၏ ဆက်ဆံရေးကို "ကလေး" အဖြစ်ဖော်ပြခဲ့သည်။ ၂၀၀၄ ခုနှစ်တွင် မိသားစုမှတ်ပုံတင်ဥပဒေ၏ ဆောင်ရွက်မှုစည်းမျဉ်းများကို တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း ပြင်ဆင်ခဲ့ပြီး ဆက်စပ်မှုကို "အမျိုးသား" နှင့် "အမျိုးသမီး" မှ "ပထမသား၊ ဒုတိယသား" နှင့် "ပထမသမီး၊ ဒုတိယသမီး" ဟူ၍ ပြောင်းလဲခဲ့သည်။ ယခုအခါ "အမျိုးသား" သို့မဟုတ် "အမျိုးသမီး" ဟူသော အချက်အလက်များကို ပြင်ဆင်ပြီး၊ ပြင်ဆင်မှုအကြောင်းကို မည်သည့် မှတ်တမ်းတစ်ခုမှ မကျန်ရှိအောင် မိသားစုမှတ်ပုံတင်ကို ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းရန် တောင်းဆိုနိုင်ပါသည်။ ၂၀၁၃ ခုနှစ်တွင် လက်မထပ်ဘဲမွေးသော ကလေး၏

အမွေဆက်ခံခွင့်သည် တရားဝင်ကလေး၏ ထက်ဝက်ခန့်သာ သတ်မှတ်ထားခြင်းသည် မညီမျှဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပြီး ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံး ဥပဒေကို ပြင်ဆင်ရန် တရားရုံးချုပ်က ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ဥပဒေနှင့် တရားမျှတမှုအောက်တွင် လူတစ်ဦး၏ ဂုဏ်သိက္ခာနှင့် သာတူညီမျှမှုတို့ကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားရန်နှင့် ခွဲခြားဆက်ဆံမှုဆိုင်ရာ သဘောထားများကို ဖယ်ရှားရန် ဤပြင်ဆင်ချက်များအပါအဝင် သက်ဆိုင်ရာ ဥပဒေအချက်များကိုပြုလုပ်ခဲ့သည်ဟု အတည်ပြုခဲ့သည်။ သို့သော် "တရားဝင်ကလေး" နှင့် "လက်မထပ်ဘဲ မွေးဖွားသောကလေး" အတွက် ခွဲခြား၍ စာရင်းသွင်းခြင်းသည် မိသားစုစာရင်းတွင် မွေးဖွားခြင်းဆိုင်ရာ အကြောင်းကြားစာ (မိသားစုမှတ်ပုံတင်ခြင်း ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၉) ကော်လံတွင် ကျန်ရှိနေသေးပြီး၊ နဝမအကြိမ်မြောက် အစီရင်ခံစာ (တုံ့ပြန်ချက် ၆၇ အပိုဒ်၂၅) သည် CEDAW ပုဒ်မ ၂ (က) ကို ချိုးဖောက်ကြောင်း ပြသထားသည်။ ၎င်းသည် ဥပဒေရေးရာ ဝေါဟာရ အသုံးအနှုန်းတစ်ခုသာဖြစ်သည်ဟု တရားရေး ဝန်ကြီးဌာနက ဆိုသော်လည်း ကလေးငယ်၏ ကိုယ်ပိုင်ရွေးချယ်မှုများ ပြုလုပ်နိုင်ခြင်းမရှိခြင်းအပေါ် မူတည်၍ အခွင့်အရေးဖျက်ဆီးခြင်း သို့မဟုတ် လူတစ်ဦး၏ ဂုဏ်သိက္ခာ ပျက်စီးခြင်း မဖြစ်သင့်ပါ။

၆၀၂ သို့ အကြံပြုချက်များ-

- ၁. လိုအပ်ပါက ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များအပါအဝင် သီးခြားမျိုးရိုးအမည် ရွေးချယ်နိုင်သည့်စနစ်ကို မိတ်ဆက်စတင်ရန် လိုအပ်သော အစီအမံအားလုံးကို လျင်မြန်စွာစတင်ဆောင်ရွက်ပါ။
- ၂. မိသားစုစာရင်းရှိ မွေးဖွားမှုအကြောင်းကြားစာတွင် "တရားဝင်ကလေး" နှင့် "လက်မထပ်ဘဲ မွေးဖွားသောကလေး" အတွက် သတ်မှတ်ထားသည့် ကော်လံများကို ဖယ်ရှားပါ။

Millions of Koreans came to Japan because of Japan's colonial rule over Korea. Many of them continued to live in Japan after the liberation of Korea. "Zainichi Koreans" is the collective term to address these Koreans and their descendants; it may also include those who came to Japan after 1965 to work, study, marry, etc.

See NCCJ Gender Justice Policy. <https://ncc-j.org/wp-content/uploads/2024/05/81d80dd2002f022c06b203f86c770ae0.pdf> [accessed 2024 September 8]

https://www.b4s.jp/wp-content/uploads/2021/10/1028_B4S_TrackingReport_2021.pdf [accessed 2024 September 9]

https://www.cfa.go.jp/assets/contents/node/basic_page/field_ref_resources/a176de99-390e-4065-a7fb-fe569ab2450c/12d7a89f/20230401_policies_jidougyakutai_19.pdf [accessed 2024 September 9]

Ibid.

<https://www.mofa.go.jp/files/100507035.pdf> [accessed 2024 August 8]

CEDAW General recommendation No. 35 on gender-based violence against women, updating general recommendation No. 19. (2017).

<https://digital.asahi.com/articles/ASS7325RZS73UTFK006M.html> [accessed 2024 September 6]

<https://ryukyushimpo.jp/news/entry-3255998.html> [accessed 2024 September 6]

https://www.jcp.or.jp/akahata/aik23/2023-04-28/2023042802_05_0.html,

<https://mainichi.jp/articles/20240810/k00/00m/040/187000c> [accessed 2024 September 6]

Secondary victimization of rape victims with verbal and emotional assaults in the process of reporting, etc.

<https://www.tokyo-np.co.jp/article/339571> [accessed 2024 September 6]

Akitomo Shingae, et. al., "Report on the Survey on Understanding the Actual Conditions of Childbirth and Childrearing among Sexual Minorities in Japan : From the Results of an Internet Survey Conducted in 2021," *The Journal of Human Rights*, vol. 19 (2022).

"Statistics on Foreign Residents in Japan" (former "Statistics on Registered Foreigners"), Immigration Services Agency, end of December 2023. <https://www.e-stat.go.jp/stat-search/files?page=1&layout=datalist&toukei=00250012&tstat=000001018034&cycle=1&year=20230&month=24101212&tclass1=000001060399> [accessed 2024 August 8]

"Immigration Control Act violation cases in 2022", Immigration Service Agency.

https://www.moj.go.jp/isa/publications/press/09_00025.html [accessed 2024 August 8]

Calculated based on the number of foreign resident women in 2023 (1,697,00, see endnote xi) plus the number of cases of violation of the Immigration Control Act in 2022

(https://www.moj.go.jp/isa/publications/press/09_00025.html [accessed 2024 July 18]) and the population of Japan, according to the Statistics Bureau of the Ministry of Internal Affairs and Communications (<https://www.stat.go.jp/data/jinsui/2023np/index.html#a05k01-a> [accessed 2024 July 18]).

Charged with abandoning corpses.

The Fifth Basic Plan provides for the provision of multilingual information and the development of a consultation system for employment support, taking into consideration that foreign women may face difficulties due to differences in language, culture, and values, as well as isolation in the community, which are further compounded by the fact that they are women.

Notice from the Tri-Party Federation of the Ministry of Justice, the Ministry of Health, Labor and Welfare, and the Organisation for Technical Intern Training.

In the five years from 2017 to 2022, 1,434 people reported suspending technical training due to pregnancy and childbirth, 134 of whom requested continuation of technical training. Only 23 actually made it to the resumption of training.

Data on the Couple's Family Name (Surname and Clan), Gender Equality Bureau, Cabinet Office, Government of Japan (2022). <https://www.gender.go.jp/research/fufusei/index.html> [accessed 2024 August 8]

Report of the Study Group on Impacts and Issues for Women under the Situation with Coronavirus, Gender Equality Bureau, Cabinet Office, Government of Japan (2021). https://www.gender.go.jp/kaigi/kento/covid-19/siry/pdf/post_honbun.pdf [accessed 2024 August 8]

<https://www.nichibenren.or.jp/en/document/statements/240614.html> [accessed 2024 September 8]

Data on the Couple's Family Name (Surname and Clan), Gender Equality Bureau, Cabinet Office, Government of Japan (2022). <https://www.gender.go.jp/research/fufusei/index.html> [accessed 2024 August 8]

